

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

¶ Tabula Rubricarum cuiuscūq; capituli singulorum librorū: tam de Antiquitatibus q̄ de bello Iudaico secundum numerum librorum & cartarum.

¶ Incipit Liber primus.

D e creatione celi & terræ: & de opibus sex die: & requiæ diei septimi.	Cap. I. Car. I.
De plasmatione prothoplastorum: & de plātatione paradisi: & de introductione Adā & Euxæ in ipsum.	cap. II. car. II.
De transgressionē prothoplastorum: & de eiectione eorū de paradiso.	cap. III. car. II.
De interfectione Abel per Cain: & de pena qua multatus est Cain: & de duabus colūnis latericia & lapidea: in quibus conscripserūt filii Adam omnem disciplinam rerum cælestium q̄ per se adinuenerunt.	cap. IIII. car. II.
De inūdationē diluuii sup̄ terrā: & ubi Noe saluatus ē cū generatiōe sua p̄ arcā.	cap. V. car. II.
Noe post diluuium oblati domino hostiis. orat nullam aquarum inundationem ulterius induci super terram.	cap. VI. car. III.
Deus annuit p̄cibus noe: arcū pluuiālē designās ei in testimoniū foederis.	cap. VII. car. III.
De morte noe: & de filiis eius.	cap. VIII. car. III.
De nēbroth filio chā: & de ædificatiōe turris: & de discordia diuersarū linguarū.	cap. IX. car. III.
De dispersione gentium in uniuersas terras: post ædificationem turris.	cap. X. car. III.
De filiis iaphet filii noe: & de gentibus quæ per eos institutæ sunt.	cap. XI. car. III.
De filiis cham filii Noe: & de gentibus per eos institutis.	cap. XII. car. IIII.
Noe inebriatus: nudatus: irrisus: irrisorem filium maledictioni subdit: fratribus eius maledictum patris effugientibus.	cap. XIII. car. IIII.
De filiis Sem filii Noe: seu de gentibus p̄ ipsos institutis: & de ortu abraæ.	cap. XIII. car. IIII.
Abraam secundū præceptū domini de chaldæa migrat in chananeā.	cap. XV. car. IIII.
Abraam fame opprimente chananeam: ægyptum ingreditur: ubi dignus & clarus habetur: disciplinam arismetrix: & astrologiæ: cōtradens ægyptiis: a quibus iterum regressus in chananeā: partitur terram cum loth cognato suo.	cap. XVI. car. V.
Sodomite congressi cum assyriis prælio uincuntur: uicti captiui abducuntur: cum quibus loth captiuus abducitur.	cap. XVII. car. V.
Abraā irruēs in assyrios: loth & captiuos sodomitarū eripuit: cui regresso occurrit rex sodomitarū: & melchisedech rex solimorū: deinde accepto p̄misso diuino de posteritate: genuit ismael: ipseq; circūcisus est p̄cipiente domino: & ismael: totaq; domus eius.	cap. XVIII. car. V.
De abraam quō tres angelos suscepit: a quibus audiuit & Saram filium pituram: & sodomitarū euerfionē: & de loth: qui & ipse suscepit angelos hospicio: & de euerfione sodomorū simul de eruptione loth cum lota domo eius: & quomodo uxor loth conuersa est in statuam salis: cum respicit ciuitatem pereuntem: & de commixtione filiarum cum patre.	cap. XIX. car. V.
Quomodo abraā migravit in gerara: & abimelech adamauit Saram uxorem abraæ: sed correptus a domino: reddidit eam ipsi intactam: & de natiuitate ysaac.	cap. XX. car. VI.
Quō abraā monēte sara: & p̄cipiente domino emisit a se agar cū filio ismaele.	cap. XXI. car. VI.
Abraam accepit mandatum a domino de immolatione ysaac.	cap. XXII. car. VI.
De morte sara & sepultura ipsius: post cuius mortē abraā accepit ceturā uxore.	cap. XXIII. car. VI.
Quomodo ysaac quadragenarius duxit uxorem rebeccam.	cap. XXIII. car. VII.
Abraam moritur: & sepelitur in Ebron cum sara coniuge sua.	cap. XXV. car. VII.
De conceptu uel partu rebeccæ: & quō Ysaac pegrinatus est in gerariis tpe famis: & q̄a cū senuisset: & caligaret oculi eius. benedixit iacob cū putaret se benedicere esau.	cap. XXVI. car. VII.
Iacob timens fratrem fugit ad laban in Mesopotamiam: ubi filias Laban Lyam & Rachel accepit uxores: cū ancillis earum bala & zelphax: ex quibus filios. XII. genuit: & unam filiā: quæ regresso iacob de mesopotamia ad chananeam: uiolata est a Sichem filio emmor regis sicimorum: quare indignati fratres eius totam ciuitatem percusserunt in ore gladii.	cap. XXVII. car. VII.
Moritur Ysaac in Ebron: & sepultura filiis suis: rebecca uxore prius defuncta.	cap. XXVIII. car. IX.

¶ Incipit Liber secundus.

¶ Quomodo Esau & iacob Ysaac filii habitacula diuiserunt: & Esau quidem idumeā tenuit: iacob autem chananeam.

Cap. I. Car. IX.

¶ Quomodo ioseph iunior filiorum iacob somniis ei demonstratibus foelicitatem futuram in uidiā sustinuerit fratrum.

cap. II. car. IX.

¶ Quomodo idem ipse in Egyptum uenundatus a fratribus propter odium quod habebant in eum: factusq; insignis & clarus: ibi fratres habuit subiectos.

cap. III. car. X.

a ii

N. 236

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

Jacob audito quia Ioseph uiueret in Egypto: & clarus ibi haberetur: descendit ad eum cum tota domo sua. cap. iiii. car. xiii.

De morte Iacob & de sepultura qua sepultus est in Ebron a filiis: de morte quoque Ioseph & fratrum eius. cap. v. car. xiiii.

De oppressione filiorum israel in aegypto per Pharaonem: & de natiuitate Moyfi quem educauit filia Pharaonis: & adoptauit sibi in filium: & de sacroque scriba qui uoluit interficere puerum concubantem coronam regis: quam puero rex imposuerat. cap. vi. car. xiiii.

Postquam creuit Moyses iniunctum est ei bellum aethiopicum: ubi copulata est filia regis aethiopum in matrimonio. Vnde odium & inuidiam magnam contraxit aegyptiorum. cap. vii. car. xv.

Moyses cognitis insidiis regis aegypti latenter effugit & ueniens in madiam: habitauit cum raguele sacerdote: cuius filiam accepit uxorem. cap. viii. car. xv.

De rubo quod uidebat Moyfi quasi arderet: quod tamen non comburebat: ubi audiuit mandatum diuinum ut reuertens in aegyptum: liberaret filios israel de oppressione aegyptiorum. cap. ix. car. xv.

Moyses regressus est in aegyptum secundum mandatum domini: ubi faciens signa & prodigia maxima eduxit filios israel de aegypto in manu ualida. cap. x. car. xvi.

Quomodo aegyptii poenitentia ducti quod dimisissent filios israel: insecuti sunt eos usque ad mare rubrum: quod diuisum uirga Moyfi praecipiente domino: ingressi sunt filii israel: & sicco uestigio transierunt illud: aegyptii autem persequentes ingressi sunt post eos: sed reuertente mare in seipsum: suffocati sunt fluctibus. cap. xi. car. xvii.

Incipit Liber tertius.

Quomodo Moyses populum ex aegypto sumens duxit ad montem Syna: multo itinere fatigatum. cap. i. car. xvii.

Quomodo pugna cum haebreis Amalechite & qui cum eis erant deuicti sunt: & israel praedam hostium perceperunt. cap. ii. car. xviii.

Quia socer suum ietro Moyses ad se uenientem ad montem Syna libenter excepit. cap. iii. car. xix.

Quomodo persuasit ei: ut distribueret populum per millenarios & centenarios qui prius inordinatus erat. cap. iiii. car. xix.

Quomodo haec singula fecit Moyses socero monente. cap. v. car. xix.

Quomodo Moyses ascendit in Syna montem: acceptasque a deo leges: haebreis dedit. cap. vi. car. xix.

De tabernaculo quod fecit Moyses in deserto ad honorem dei: ut templum esse uideretur. cap. vii. car. xx.

De arca qualiter facta sit: in qua tabulas legis collocauit. cap. viii. car. xxi.

De mensa propositiois: in qua omni septimana duodecim panes azimi ponebantur. cap. ix. car. xxi.

De candelabro aureo: & altari interiori & exteriori. cap. x. car. xxi.

Quae sunt uestimenta sacerdotum & pontificis. cap. xi. car. xxi.

Quomodo Aaron eligitur in sacerdotem: & quomodo Moyses purificauerit tabernaculum & sacerdotes: & quemadmodum de festiuitatibus: & singulis diebus fuerit constitutum. cap. xii. car. xxii.

Quia Moyses procedens a monte syna cum populo: eduxit eum ad locum qui dicitur eserioth: ubi murmurantibus filiis israel pro desiderio carnum dominus immisit coturnices: & de plaga quae secuta est esum carnum. cap. xiii. car. xxiii.

Quomodo exinde Moyses duxit populum ad fines chananeorum: unde misit exploratores. xii. qui considerarent eorum regiones & ciuitates: qui reuerii post quadraginta dies: terrorem & metum incusserunt filiis israel: quasi non possent expugnare chananeos: unde illi in desperationem adducti consilio inuito decreuerunt redire in aegyptum: Moysen & Aaron interempto: quare iratus non eos sed filios eorum terram repromissionis iraturos: ipsos autem per xl. annos in deserto praedixit esse morituros. cap. xiiii. car. xxiiii.

Incipit Liber quartus.

Bellum haebreorum absque noticia Moyse contra chananeos gestum: atque deuictum. cap. i. car. xxv.

Seditio chore & plebis contra Moysen & fratrem eius de sacerdotio. cap. ii. car. xxv.

Quemadmodum Moyses instituit decimas dare leuitis & sacerdotibus: & de morte Marie & Aaron primi sacerdotis domini: cui successit Eleazarus filius ipsius. cap. iii. car. xxvii.

Quemadmodum commiserunt seon & ogreges amorreorum bellum: uicitque eos Moyses & filii israel. cap. iiii. car. xxvii.

De balach moabitae regis: seu de Balaam propheta cuius asina humana loquela usa est: qui post benedictiones quibus benedixit filiis israel consiliu dedit balach qualiter seduceret populum per mulieres madianitas: & de ultione quae secuta est: & seductos haebreos: & seductores madianitas: & ubi Moyses iosue successorem sibi constituit. cap. v. car. xxvii.

Moyses alloquitur populum ante mortem suam: & tradidit ei librum legis: & quemadmodum ab hominibus est ablatum. cap. vi. car. xxix.

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

Incipit Liber quintus.

Quo Iesus duxit hæbreorū exercitū: & dū pugnasset cōtra chananeos: & deuicisset terrā eorū p̄ sortes funiculorū ē pritus: & de morte ipsius iosue: & p̄tificis eleazari. Cap. i. Car. xxxiii.

Quo moriēte duce: filii israel foelicit aliq̄to tpe pugnaueret cōtra chananeos. c. ii. car. xxxv.

Quo procedente tempore israhelite transcendentis patrias leges ad grādes erumnas deducti sunt: & seditione facta: adinuicē pugnauerūt: huiusmodi causa pro qua deleta est tribus beniamin præter ducentos uiros. cap. iii. car. xxxvi.

Quo post hanc afflictionē israhelite rursus ip̄ie agentes: opprimunt a chananeis: & a cursato rege assiriorū cui seruiunt ānis octo sed postea libertas eis restituta est p̄ Zenizē restituta beli filiū: principate ānis quadraginta: q̄ apud finicas dicitur iudex. cap. iiii. car. xxxvii.

Quo rursus populus noster annis. x. & octo seruiunt moabitis: & a quodā Aoth noīe seruitute priuatus sit eo principatū annis. lxxx. tenente. cap. v. car. xxxvii.

Quo chananeis eos in seruitutē redigētibus p̄ annos. xx. liberati sunt per barachū & deborā qui eorum principes fuerunt. cap. vi. car. xxxvii.

Quo pugnātes amalechite cōtra israhelitas uicerūt: eorūq̄ puinciā afflixerūt ānis septē quos liberauit dominus p̄ gedēon: q̄ sup̄ populum fuit annis quadraginta. cap. vii. car. xxxvii.

Quo Abimelech filius Gedeōis ex cōcubina mortuo patre arripuit p̄cipatū: interfectis cūctis fratribus suis excepto uno: & de p̄ena quā exsoluit p̄ fraterna cāde. cap. viii. car. xxxviii.

Quo israhelite relinquentes legem dei opprimunt ab ammonitis: quos liberauit dominus per septe galaaditem qui tenuit principatū per sex annos. cap. ix. car. xxxviii.

Prænunciatio natiuitatis Sanson: & fortitudo eius: & quantorum malorum auctor fuerit palestinis. cap. x. car. xxxix.

Post mortē Sāson p̄fuit israhelitis beli sacerdos & de no emi uxore elimelech: seu de ruth moabitide: quā duxit uxore boos: pater obed patris iesse: patris Dauid. cap. xi. car. xli.

De ortu samuel p̄phetæ: q̄ p̄dixit cladē israheliticā: filiorū beli sacerdotis p̄ditionē. c. xii. ca. xli.

Quo filii israhel pugnātes cū palestinis cesi sunt: filii beli sacerdotis i bello pereūt: arca dei capta abducit: ipse sacerdos cōpro qd̄ factū est: de sella corruēs: mortuus est: cū tenuisset principatū xl. annis. Continet hic liber tēpus ānorū quadringentorū septuaginta sex. cap. xiii. car. xli.

Incipit Liber sextus.

Interitus Palestinorum & terræ eorū: per iram dei propter arcam quæ ab eis fuerat capta: & quemadmodum eam remiserunt ad hæbreos. Cap. i. Car. xli.

Quemadmodum Palestinorum exercitus super eos uenerit: & de uictoria hæbreorum: quam ducatu Samuelis prophetæ adepti sunt. cap. ii. car. xli.

Quod Samuel p̄p̄ senectutē esse infirmus: suis filiis res desp̄sandas iniūxit. cap. iii. car. xlii.

Quod dū illi principatū bene nō regerent: populus per irā petiuit regem. cap. iiii. car. xlii.

Prælium Saul sup̄ amonitæ gentē: & uictoria hostiūq̄ uastatio. cap. v. car. xlii.

Quemadmodū denuo Palestini pugnantes deuicti sunt ab hæbreis. cap. vi. car. xlii.

Bellum & uictoria Saul cum Amalechitis. cap. vii. car. xlii.

Quia præuaricante Saul mandata prophetæ Samuel: alius rex Dauid iubente deo latenter est factus. cap. viii. car. xli.

Quemadmodū denuo pugnauerūt Palestini aduersus hæbreos adhuc regnāte Saul & monomachia dauid cū golia: q̄ palestinorū erat eximius: eiusq̄ p̄ptio & defectio palestinorū. c. ix. car. xli.

Quemadmodū miratus Saul fortitudinē Dauid: ei suā filiā copulauit. cap. x. car. xli.

Quemadmodū post hæc suspectū Dauid sibi rex Saul p̄imere festinauit. cap. xi. car. xli.

Quia sæpius Dauid per Saul periculum mortis passus effugit: & secundo eum super se ueniētem habens potestatem noluit interficere. cap. xii. car. xli.

Quemadmodum castrametantibus Palestinis: iterum hæbrei bello deuicti sunt: & rex eorum Saul pugnando mortuus est una cum filiis. cap. xiii. car. xli.

Incipit Liber septimus.

Quomodo Dauid quidem super unam tribum in Ebron ciuitate regnauit: & super aliam multitudinem filius Saul. Cap. i. Car. li.

Quia eo interfecto dolo amicorum omne regnum Dauid accepit. cap. ii. car. lii.

Quo obsidens Hyerosolimā Dauid: & capiēs ciuitatē: expulit qd̄ ex ea chananeos: & iudæos in ea constituit: & de amicitia facta inter ipsum: & irā tyri regem. cap. iii. car. lii.

Quod secūdo pugnantes contra se palestinos i hyerosolimis uicit: & de arca dei decariathia.

DE ANTIQ. VITATIBVS TABVLA

rim in hyerosolimam deducta.

cap. iiii. car. lii.

Pugna quā habuit David contra Palestinos & moabitas; & adrazarum regem; & damascenos; atq; uictoria; & de amicitia facta inter ipsum & thou regem.

cap. v. car. liii.

Quō contra amonitas; & mesopotamēnos pugnauerit ac præualuerit.

cap. vi. car. liiii.

Quoniā David concubuit cū bethsameæ uxore uriae; & ipsum uriam fecit occidi gladio filio rum amon; & de uerbo nathan ad eum missi pro peccato quod cōmiserat.

cap. vii. car. liiii.

Quoniam ammon filius David mixtus est sorori suæ thamar: pro qua re absolon frater eius interfecit eum; & de fuga absolon; & reuocatione ipsius ad patrem.

cap. viii. car. lv.

Quō David domesticis contra eum seditionē facientibus a filio sit expulsus: uero dū pugna- ret cōtra suum patrem absolon cum exercitu suo deperit.

cap. ix. car. lvi.

Quō post mortem absolon David reuersus est ad regnū; & ad sedem regni hyerosolimā; & de seditione quā mouit contra eum seba filius bochri.

cap. x. car. lvii.

De expiatione sceleris: qd cōmisit Saul in gabaonitis: cuius cā facta est fames in puincia; & de piliis aduersus palestinos foeliciter gestis: seu de fortibus David.

cap. xi. car. lvii.

Quomodo rex David iussit dinumerare populum contra mādātum domini; & de plaga: quæ secuta est transgressionem.

cap. xii. car. lviii.

Rex David foeliciter uiuēs in regno salomoni filio mādauit de ædificatiōe tēpli & quātā ma- teriā ei auri & argenti lapidūq; p̄ciosorū p̄parauerit ad tēpli ædificium.

cap. xiii. car. li x.

Quō rex David senex factus & frigidus per adolescentulā uirginem noie abisag calefactus est & de adonia filio David qui usurpauit sibi imperium: & quoniam Salomon unctus est in regem iubente David patre eius: cui rursus mandauit ædificationem templi: dans ei descriptionem & cō- stitutionem ædificii.

cap. xiiii. car. lix.

Rex David sciēs se moriturū; & uocās filiū suū Salomonē: plenius instruxit eū de obseruatiōe mandatōz dei: & de his quos nouerat p̄cna dignos: post hoc mortuus est & sepultus a filio suo Salomone; & multæ diuitiæ cū eo sunt reconditæ.

cap. xv. car. lix.

Incipit Liber octauus.

Quomodo Salomon suscepit regnum; & peremit.

Cap. i. Car. lxi.

De sapientia eius & intellectu: atq; diuitiis.

cap. ii. car. lxi.

Quō primus in hyerosolimis ædificauit templum; & de præuaricatione qua præuaricatus est circa senectutem: simul & de obitu ipsius.

cap. iii. car. lxii.

Quō subiectoz quendā hieroboā fecerūt sibi regē decem tribus recedētes a domo David; & in duabus tribubus regnauit filius Salomonis roboam.

cap. iiii. car. lxvi.

Quia sesach ægyptioz rex castrametatus est cōtra hyerosolimam; & ciuitate deuicta: diuitias eius transmigrauit in ægyptum.

cap. v. car. lxvii.

Bellum hieroboā regis israhel cōtra filiū roboā abiā; & triūphus abiæ.

cap. vi. car. lxviii.

Quia generationē oēm hieroboā qdā noie baasā p̄mēs: ipse tenuit p̄cipatū.

cap. vii. car. lxviii.

Bellū æthiopū cōtra hyerosolimitas: regnāte sup eos asa; & cædes æthiopū.

cap. viii. car. lxviii.

Quia ḡratōe baasā p̄pta: regnauit sup israelitas amarī; & post eū fili⁹ eius achab.

cap. ix. car. lxix.

Quomodo regnante Achab prophetauit Helyas: & de signis quæ fecit: & quia discipulum elegit Elizeum.

cap. x. car. lxix.

De morte naboth & agri eius possessiōe iniusta: & qa adath damasci & syriæ rex secūdo Za- hab pugnauit & uictus ē; & de religiōe seu gloria iosaphat regis hyerosolimoz.

cap. xi. car. lxx.

Quō Achab cōtra syros pugnādo deuictus est; & ipse disperit.

cap. xii. car. lxxi.

Incipit Liber nonus.

Quemadmodum castrametatus est iosaphat contra moabitas: & domino pugnante mira- biliter sine prælio uicerit eos.

Cap. i. car. lxxi.

De ochozia rege hisrahelitagz: seu de mirabilibus heliæ prophetæ; & q̄ sublatus est ab homi- nibus: relinquens discipulum Helizeum.

cap. ii. car. lxxii.

Rex iorā: rex iosaphat; & rex idumeæ castra mouētes cōtra moabitas: depopulati sunt terram eoz; & de morte iosaphat: seu de mirabilibus helysei prophetæ.

cap. iii. car. lxxii.

Castra syroz & damasci cōtra iorā regem israelitagz: & quō ipse obsessus in samaria piculum famis & obsidionis inopinabiliter & mirabiliter euitauerit; & de morte adezer regis damasci: cui successit azahel seruus eius: qui multis malis affecit israel.

cap. iiii. car. lxxiii.

Quō equocus regis israel iorā rex hyerosolimoz: rerum apice potitus post iosaphat & fratres & paternos amicos occiderit: q̄ faciente iniquitate: idumea recessit ab eo: & irruentibus sup eū ara- bis: domus eius uxores & filii p̄iter corruerūt: postq̄ calamitatē & ipse mortuus est: cui successit fi-

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

lius q solus euaserat: nomine ochozias alias ahazias.

cap.v.car.lxxiiii.

Quia ioram rex israel mortuus est a principe equitatus nomine hieu interfectus: simul & hyerolimog rex ochozias alias ahazias: qui hieu mortuo ioram regnavit in samaria: & exterminavit domū ahab: & culturam baal cum sacerdotibus eius: quare accepit repromissum: filios eius eē regnatos usq in quartam generationem.

cap.vi.car.lxxiiii.

Quia ahab regis filia noīe athalia: alias otholia: post mortē filii sui ochoziæ hyerolimim perauit: quā interficiēs pōtifex ioiadas: filiū ochoziæ ioas constituit regem.

cap.vii.car.lxxv.

Castra azael regis damascenog sup israelitas: & quemadmodū uastata eog puincia & ciuitate samaria: rursus post breue tēpus castrametatus cōtra hyerolimimas: multasq pecunias ab eorum rege pēpiens: remeauit in damascū: & de morte helysēi prophetæ: seu de uirtute quā ostēdit post mortem: in mortuo suscitato.

cap.viii.car.lxxv.

Quia amasias hyerolimog rex castrametatus cōtra idumeos & amalechitas: deuicit eos: & de contemptu ipsius in dominum.

cap.ix.car.lxxvi.

De uindicta quæ secuta est eum per ioas regem israelitag: qui pugnans deuicit eum: & captū duxit hyerolimam: ubi destructa parte muri: & ablatis thesauris: regem a captiuitate resoluit: & regressus est samariam.

cap.x.car.lxxvi.

Bellum hieroboā regis israelitag cōtra syriā: & historia ionæ pphetæ: & de ozia filio amasias rege hyerolimog: quō gentes in circuitu positas subiugaret: & quam clarus fuerit: q tamen uen dicans sibi honorē pontificalē lepra percussus est: & deficiens obiit.

cap.xi.car.lxxvi.

De malis quæ puenerūt israelitis sub diuersis regibus: a diuersis regibus assyriog: & de ioathā ozia filio rege hyerolimog: & de pphetia naum prophetæ.

cap.xii.car.lxxvii.

De malis q passus est rex achaz arasin rege syriæ: & phaceia rege israel: qre misit nūcios ad regem assyriog petens ab eo solatiū: q ueniens damascū ccepit: rasin regē eius occidit damascenos trāstulit: & assyrios in damasco constituit israelitas quoq grauit affixit.

cap.xiii.car.lxxvii.

Quia rex assyriog ozia regē israel fecit sibi tributariū: & de ezechia filio achaz rege hyerolimog q iustus fuerit & religiosus: & quia spreuit regem assyriog.

cap.xiiii.car.lxxviii.

Quomō salmanazar rex assyriog castrametatus contra samaria: annis tribus eam obsidēs cepit: regem eius ozia captū abduxit: decem tribus de terra israel transmigravit: in mediam & perfidam gentes alienigenas posuit in samaria.

cap.xv.car.lxxviii.

Incipit Liber decimus.

¶ Bellū regis assyriog Sēnacherib cōtra hyerolimā: & Ezechias regis oppōssio.

ca.i.car.lxxix.

Quemadmodum deperit assyriorum exercitus una nocte: & rex eorum domi reuersus. filiorum insidiis interemptus est.

cap.ii.car.lxxix.

Quomō Ezechias infirmatus usq ad mortē qndecim annis adiectis sibi a domino supuixit cū pace degens postea defunctus reliq successorē regni manassen.

cap.iii.car.lxxix.

Quia castrametati contra eum chaldei & babylonii reges: & captum agentes duxerunt in babyloniam: & multo tempore ibidem retinentes: miserūt rursū eum in regnum & de iosia rege: quem religiosus & iustus fuerit.

cap.iiii.car.lxxx.

Quomodo ægyptiog regem Nechaon agentem exercitum cōtra babylonios: & p iudæā iter faciētem prohibuit rex iosias: pugnq cōmissa uulneratus reductus in hyerolimam defunctus est: cuius filium ioacham regem hyerolimite fecerunt.

cap.v.car.lxxxi.

Quemadmodū congressus est Nechaon contra babyloniam regē circa Eufratē fluuiū: & reuertens in ægyptū: uocatum ad se ioachā regem hyerolimog filiū. iosia uinctū duxit in ægyptū. fratrē uero eius Helyachim i hyerolimim cōstituit regē: mutās ei nomē ioachī.

ca.vi.car.lxxxi.

Bellum Nabuchodonosor regis babyloniorum cōtra Nechao regem ægypti: quo deuicto: & omni syria sibi subiugata: quæ ante sub rege ægypti erat: uenit hyerolimam: & regem eius ioachim fecit sibi tributarium.

cap.vii.car.lxxxi.

Quō tertio āno post discessū regis babylōis: ioachī denuo ægyptios ē secutus: cui pphetauit hie remias de pditōe sua & citatis futura p regē babylōis: q & euenit: nā nō post multū tps Nabuchodonosor castrametatus cōtra eū: & susceptus itra citatē: ioachī qdē pemit: filiū uero eius ioachī cōstituit regē: & multos captiuos duxit i babylonē: iter quos erat ezechiel ppheta.

c.viii.car.lxxxi.

Quō pnia ductus rex babylōis: eo q ioachī fecisset regē: misso exercitu: eū i hyerolimim obfēdit: q accepto iureiurādo: ut nihil pateref mali: nec ipē: nec cīras matrē & amicos tradidit obsides: sed rex babylōis rupit iusiurādū: nā regē cū matrē & amicis: simul ēt cū oī iuuetute ciuitatis uinctū pcepit ad se adduci: patruū uero eius sedechiā regē cōstituit in hyerusalē.

cap.ix.car.lxxxi.

Quomodo etiā hunc audiens ægyptiis præbere solatia: & amicitias cū eis habere castrametatus contra hyerolimam: forti eam obfessione cepit: & incēso templo sedechiam & populū migravit in babyloniam: in qua transmigratione fuerunt: Daniel: Ananias: Azarias: Misael: uasa quoq sancta: quæ erant in ministerio templi asportata sunt.

cap.x.car.lxxxi.

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

Quomodo Godoliam præfecit prouinciæ rex babylonis: quo percusso a quodam ismaele: timentes reliquæ israel regem babylonis: intrauerunt ægyptum quod nõ cessit eis in prosperum: nam rex babylonis post tempus itrauit ægyptum cum manu ualida: & subuertit eam: iudæos uero qui illo fugerant: captiuos duxit in babyloniam. cap. xi. car. lxxxii.

Visio somniorum Nabuchodonosor: & interpretatio eorum per danielem: trium quoq; puerorum in fornacem immissio: sed nulla lesio. cap. xii. car. lxxxiii.

Regem babyloniorum iuicem successio: & per mortem ablatõ regni babylonici sub Balthazare per Cyrum & Darium subuersio. cap. xiii. car. lxxxiiii.

Daniel sub Dario in lacum leonum immissio: sed nulla lesio honor & claritas Daniel & prophetiæ eius. cap. xiiii. car. lxxxv.

Incipit Liber. XI.

Qualiter Cyrus persarum rex iudæos a babylonia ad propriam redire terram: & templum reedificare præcepit: dans eis pecunias. Cap. i. Car. lxxxvi.

Quõ prohibuerunt eos p̃sides regis: templũ reedificare impediētes. cap. ii. car. lxxxvi.

Qualiter defuncto Cyro filius eius Cambises accipiens regnũ interdixit omnino iudæis templum reconstruere. cap. iii. car. lxxxvi.

Quia Darius rex Persarum Istaspis filius honorauit gentem iudæorum: & templum eius ædificauit. cap. iiii. car. lxxxvi.

Quia post ipsum filius eius Xerxes familiariter iudæos tractauit. cap. v. car. lxxxviii.

Quomodo regnante Artaxerxe: gens iudaica p̃ene cuncta deleta est. cap. vi. car. lxxxix.

Qualiter Vagosus dux Artaxerxis: iunioris multa in iudæos iniuriosa misit. cap. vii. car. xcii.

Quãta iudæis rex macedonũ Alexander bona fecit: postq̃ iudæã obtinuit. cap. viii. car. xcii.

Incipit Liber. XII.

Vt Ptolomæus filius Lagi fraude uel dolis capiens hyerosolimam uel iudæam multos migravit ad ægyptum. Cap. i. Car. xciii.

Qualit̃ filius eiusdẽ Ptolomæi q̃ Philadelphus appellatus ẽ: leges iudæorũ i græcã trãstulit lĩguã: multosq; captiuos eleazaro p̃icipi sacerdotũ dõauit: & ornãmẽta deo dõouit. c. ii. car. xciii.

Quemadmodum honorauerũt reges Asiæ gentem iudæorũ: ciuesq; multos ex ipsis in subiectis suis ciuitatibus statuerunt. cap. iii. car. xciv.

De infœlicitate iudæorum quam postea emendauit Ioseppus filius Tobia: componens amicitias cum Ptolemæo cognomine epiphanẽ. cap. iiii. car. xcvi.

De amicitias lacedæmoniorũ factis cũ Onia p̃cipes sacerdotũ iudææ gẽtis. cap. v. car. xcvi.

Seditio potentium in inuice in iudæorum: quorum quidam trãsierunt ad Antiochum epiphanẽ leges patrias relinquentes: ipse autem Antiochus exercitum ducens: & hyerosolimam ciuitatẽ: templumq; uastauit. cap. vi. car. xcvi.

Qualiter uetante Antiocho iudæos patriis uti legibus: mathathias filius Ioannis regem contempsit: & ducem Antiochi interemit. cap. vii. car. xcvi.

De morte mathathia: qui ualde senex defunctus: filiis suis gubernationem reliquit: ex quibus Iudas machabeus principatum adeptus: adiuantibus fratribus inimicos a prouincia expulit: trãsgressores iudæos puniuit: terram suam ab omni malo purgauit. cap. viii. car. xcix.

Quemadmodum duces Antiochi Appollonius & Seron congressi cum iuda: uicti interierũt: & quia Antiochus lissia cuidam gubernationem regni relinquens: ipse abiit in Persidam congregare pecunias. cap. ix. car. xcix.

Quemadmodum Georgiæ uel lissia exercitus contra Iudam ueniens uictus perijt: post quem triumphũ Iudas ingressus hyerosolimã: templum purgauit: altare statuit: hostias deo immolauit: cum iam tres anni p̃terissent uiolationis templi sub antiocho. cap. x. car. xcix.

Vt Iudas bellũ gerẽs cõtra idumeos & cõtra ámonitas triũphãs subiecit eos. cap. xi. car. c.

Qualiter Symon frater eius militans cõtra Tyros ac Ptolomaidẽ edomuit eos: & quia ipse Iudas bis congressus cum Timotheo duce antiochi fortiter triumphauit. cap. xii. car. c.

Qualiter antiochus nomine Epiphanes apud persas defunctus est. cap. xiii. car. c.

Quẽadmodũ antiochus eupator successit patri in regnũ: q̃ militiã cõtra iudæos cũ lissia pducens iudã in templo conclusit. multoq; obsidionis tpe trãfacto: audita fama inuasionis regni sui p̃ Philippum quẽdam amicicias cũ Iuda fecit: & ita decenter ab iudæa discessit. cap. xiiii. car. c.

Demetrius Seleuci filius fugiens a roma: & perueniens tyrum: imposuit sibi diadema: interfecto Antiocho eupatore: cum duce suo lissia: & de bachide quem misit Demetrius cum exercitu compræhendere iudam. cap. xv. car. ci.

Qualiter dux nicanor post bachidẽ destinatus aduersus iudã: cũ exercitu p̃ijt. cap. xvi. car. ci.

Iudas mittẽs romã: rogabat p̃ nũcios: romãos sibi auxiliores eẽ & amicos. cap. xvii. car. ci.

DE ANTIQ. VITATIBVS TABVLA

Quod rursus post mortem nicanoreis ad iudæam bachides transmissus triumphauit: & quē admodum pugnans prostratus est. cap. xviii. car. cii.

Incipit Liber. XIII.

Qualiter Ionathas frater Iudæ: defuncto eo ducatu suscepit. Et quē admodum bachidē debellans: facere eū amicitias secū: & a prouincia coegit abscondere. Cap. i. Car. cii.

De alexandro epifanis antiochi filio ueniēte a syria: & ducēte bellū cōtra demetriū. Et quē admodum demetrius legationē ad Ionathā trāsmittēs: cōponit cū eo amicitias: donaq; ei multa p̄buit. c. ii. car. cii.

Quomodo Alexander hæc audiens: & uincens Demetrium principem sacerdotum Ionathan ordinauit. cap. iii. car. ciii.

De amicitias Oniæ cū Philometore Ptolomæo: p̄ idem factis tēpus: & ut ædificauit templum quod Oniæ dicit: secundū illud quod hyerosolimis erat. cap. iiii. car. ciii.

Quē admodum Alexander. defuncto Demetrio: accepit regnū Syriæ: iūcta sibi in matrimoniū filia ptolomæi: & q̄a amicitias cū Ionatha faciēs magnificæ eū honorauit. cap. v. car. ciii.

Vt Demetrius Demetrii filius: nauigans in Syriam a Creta cū exercitu conturbauit Alexandrum fama aduentus sui. Et de Appollonio duce Alexandri: qui bellū mouit aduersum Ionathan: ipso tamen Ionatha triumphum obtinente. cap. vi. car. ciii.

De insidiis quas Alexander parauit Ptolomæo: quas depræhendens Ptolomæus: iratus ablatā eius matrimonio filiam suam iunxit Demetrio filio Demetrii cū quo etiam duxit exercitū cōtra Alexandrum: quo deuictio ipse quoq; periit. Demetrio asye principatum obtinente: q̄ & amicitias fecit cū Ionatha: confirmans ei principatū sacerdotii. cap. vii. car. ciii.

De triphone apameno: qui bellans contra demetriū: antiocho filio Alexandri tradidit principatum componens amicitias cum Ionatha. cap. viii. car. cv.

Quemadmodum Triphon demetrio a parthis capto: contra foedus fraudibus Ionathan comprehendens interfecit. Fratremq; eius Symonem cui gens iudæorū principatum tradidit: fraudibus circumuenire uolens minime præualuit. cap. ix. car. cvi.

Quō Triphon occiso Ionatha: perfidus existēs antiocho Alexandri filio: qui Theos nominabatur: ipsum interemit: & obtinuit principatū eius: cuius insolentiam declinans exercitus cōtulit se ad Cleopatram uxorem Demetrii: quæ uiduata morte eius: fratrem ipsius Antiochū q̄ pius dicebatur: ad nuptias suas & ad imperium inuitabat. cap. x. car. cvii.

Quō Antiochus cognomēto pius: potitus nuptiis Cleopatraz uxoris fratris sui demetrii: & crescens indies: exercitum produxit aduersus Triphonē: quē obsidens in dora castello: accepit auxilium & solatiū a Symone principe sacerdotū: & de morte Triphonis. cap. xi. car. cvii.

Quē admodum Triphone interēpto: Antiochus oblitus beneficiorū Symōis Cendebeū cū exercitu misit ad expugnandū eū: quē tamē Symon pugnās fortiter deuicit. cap. xii. car. cvii.

Quod a genero Ptolomæi in conuiuio dolo pemptus est Symon. Ptolomæus at uinciēs uxorem: & duos filios eius: principatū ipse tenere conatus est. cap. xiii. car. cvii.

Vt nouissimus filiorū Symonis Hyrcanus ducatum accipiens: obsedit multo tempore Ptolomæum in castello quod dragon uocatur. cap. xiiii. car. cvii.

Quemadmodum Antiochus exercitū ducens contra Hyrcanū: castra soluit: accipiens ab Hyrcano talenta tricenta: & amicitias cū eo composuit. cap. xv. car. cvii.

De Hyrcani militia post mortem Antiochi apud parthos defuncti cōtra Syriam: & q̄ multas potentes ciuitates obtinuit. cap. xvi. car. cvii.

De amicitias Alexandri Zabine cognomē cū hyrcāo: & quō deuictus ab hyrcāo Antiochus cizicenus amisit iudæā: & de sclicitate uel pace iudæorū hyrcāo principatū agēte. cap. xvii. car. cviii.

Quod defuncto Hyrcano: filius eius Aristobolus suscipiēs principatum: primus sibi diadema imposuit: fratribus suis præter Antigonū in uincula cōiectis: qui etiam matrem suā uinculis & penuria cōsumens: ipsum quoq; Antigonū fratrem suū quem consortem regni habebat accusationibus inuidorū alienatus ab eo iussit interfici. cap. xviii. car. cviii.

Quemadmodum defuncto Aristobolo: frater eius Alexander succedens in principatu: contra Syriam & phenicem: & Arabiam exercitum ducens: multas gentes subegit: & de ptolomæi latiri contra Alexandrum pugna & uictoria. cap. xix. car. cix.

Quō pugnans Demetrius eucrus contra Alexandrū: uicit eum. cap. xx. car. cx.

Antiochi q̄ liber pater dicebat militia cōtra iudæā: iteq; plium Arethe regis cōtra Alexandrū quē & deuincens: cū pactis a iudæa discessit: & de morte alexandri. cap. xxi. car. cx.

Quemadmodum post alexandri mortem uxor eius alexandra imperiū per nouē annos rexit: & uiuens cū pace gloriāq; defuncta est. cap. xxii. car. cx.

Incipit Liber. XIII.

Quemadmodum post mortem Alexandræ nouissimus eius filius Aristobolus: contra Hyrcanum fratrem pro regno bellauit. Cap. i. Car. cxi.

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

- De antipatro patre herodis q iuuabit patre Hyrcani: aduersus aristobolū. cap. ii. car. cxi.
 Cum suscepisset hyrcanus exercitū: & contra aristobolū produxisset: & i pugna uicisset: ad hie
 rosolima eū psecutus est: ubi cū exercitu obsidebat ciuitatē. cap. iii. car. cxi.
 Qualiter Scaur ab armenia magnus Pompeius ad partes syriæ transmisit & q legati uenien-
 tes Hyrcani & Aristoboli: auxilia petierūt. cap. iiii. car. cxii.
 Quēadmodū Aristobolus cū intellexisset Pōpei cōsiliū: ad sua discessit: aduersus quē idignatus
 Pōpeius exercitū pduxit: & Aristobolū in alexādriū castellū fugauit. cap. v. car. cxii.
 Quēadmodū aristobolus grauiter ferens q pter spem sibi a pōpeio euenisset: bellū pauit sed
 postea poenitēs pacē postulauit: pecunias offerens: quas tamē minie soluit. cap. vi. car. cxii.
 Qualit irritatus pōpeius aristobolū ligauit: & ad ciuitatē obsidēdā accessit. cap. vii. car. cxii.
 De modestia pōpei & religiositate: q nullatenus passus est tangere tēpli pecunias: licet multæ
 fuissent: & q aristobolū romani uictū cū filiis perduxit. cap. viii. car. cxii.
 De modestia pōpei & religiositate: q nullatenus passus est tēgere tēpli pecunias: licet multæ
 fuissent: & q aristobolū romani uictum cū filiis perduxit. cap. ix. car. cxiii.
 De scauro q militiā cōtra petrā urbē tunc regnū arabū absentē produxit. cap. x. car. cxiii.
 Quēadmodū Aristoboli filius Alexander fugies Pompeiū ad iudæā puenit: ubi multo exerci-
 tu cōgregato: bellū contra hyrcanū & antipatrū produxit. cap. xi. car. cxiii.
 Quemadmodum cum flexisset Alexandrum mater sua tradere se cum castellis: gabinus ale-
 xandrum dimisit. cap. xii. car. cxiii.
 De aristobolo qui cum a romana ciuitate ad iudæam fugisset: tentus a gabinio: rursus capti-
 uus transmissus est. cap. xiii. car. cxiii.
 De crassi successoris gabini contra parthos expeditionē & ascensus eius in iudæam: pecunia-
 rumq templi de populatione. cap. xiiii. car. cxiii.
 Ut Cæsar Aristobolum soluere cupiens: & cum duobus agminibus in iudæam transmittere a
 pompeianis ueneno necatus est. cap. xv. car. cxiiii.
 Qualiter scipio alexandrum aristoboli filiū securi percussit. cap. xvi. car. cxiiii.
 De expeditione cæsar ad ægyptum: & quemadmodū auxiliū ei Hyrcanus & Antipater dedis-
 sent: iudæosq auxiliatores ei fecissent. cap. xvii. car. cxiiii.
 Quēadmodū antipater cū bene pugnasset: amicitia cæsaris acquisiuit. cap. xviii. car. cxiiii.
 Ut cæsar antipatro tutelam iudææ credidit: & epistolæ cum senatusconsultū de amicitis iu-
 dæorum directæ sunt. cap. xix. car. cxiiii.
 Qualiter antipater filiis suis Hyrcano & herodi gubernationē habēdā pmisit. cap. xx. car. cxv.
 Quemadmodū sextus cæsar cognatus magni cæsaris dona cœpisset ab herode duce galileæ
 & maximū eum inferioris syriæ principem ordinauit. cap. xxi. car. cxv.
 Ut cassius defuncto cæsare cū contra iudæam ascendisset: & prouinciā deuastasset septingēta
 talenta ab eis exegit: & qualiter Herodes pactionē pecuniæ cassio studiosus apparuisset: & mors
 Malchi: q contra Herodem seditionem excitauit. cap. xxii. car. cxvii.
 De morte legatorū iudææ: qui cū ad Antonium post uictoriā macedonicā: i syriā uenissent:
 indignantem inuenerunt: q Herodem accusarent. cap. xxiii. car. cxviii.
 De expeditione Parthorum contra Syriam: per quam Aristoboli filius Antigonus regno
 restituitur. cap. xxiiii. car. cxviii.
 Quemadmodum Herodes cū romam uenisset: multasq pecunias promississet: & a senatu uel
 Cæsare rex iudææ pronunciatus est. cap. xxv. car. cxix.
 De nauigio Herodis ab Ytalia in iudæam: pugnaq contra Antigōnum: militiaq romana: &
 Sylano duce. cap. xxvi. car. cxix.
 Quēadmodū hyerosolimā fossio uel herode obsidētribus: antigonus iteriit. cap. xxvii. car. cxxi.

Incipit Liber. XV.

- Qualiter capta ciuitate per Sossium & Herodem: Antonius quidem Antigōnum in Antio-
 chia interimisset: Herodes autem quadragintaquinq ex amicis illius primates Hyerosolimorum
 reuersus extinxerit. Cap. i. Car. cxxi.
 Quomodo Hyrcanus primus rex iudæorum: & princeps sacerdotum a pthor um rege arfacæ
 dimissus: ad Herodem reuersus est. cap. ii. car. cxxi.
 Quemadmodum Herodes Aristobolum uxoris suæ mariannæ frat rem: principem sacerdotū
 ordinauit: & paulopost occidit. cap. iii. car. cxxii.
 De cleopatra: ut iudæorum & arabum regnis isidiata: partem eorum ab Antonio postulauit:
 & ad iudæam peruenit. cap. iiii. car. cxxiii.
 Quemadmodum Herodes debellasset aretham tempore quo Antonius a cæsare in antiochia
 pugna deuictus est. cap. v. car. cxxiii.
 De terremotu per iudæam facto: & internitione hoīum uel iumentorū: & de sermōe Herodis
 quē ad iudæos de instauratione belli contra arabas fecit. cap. vi car. cxxiiii.

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

- Quemadmodū herodes nccario pfecturus ad cæsare uictorē: hyrcanū extitit. c.vii.car.cxxviii.
 Qualiter a Cæsare regnum accepisset: cui per Syriam in ægyptum eunti aduersus Antonium
 & Cleopatram susceptionem parabat. cap.viii.car.cxxv.
 Quemadmodū Herodes cū in ægyptum puenisset a Cæsare multipliciter honorat: & de iter
 fectione uxoris suæ: uel alioq de genere hyrcani: & de miris constitutionibus: constructionibus:
 adinventionibus more gentilitio: quibus corrupit legem iudaicam. cap.ix.car.cxxv.
 De fame p iudæā & syriam facta: & ut seruauit populos & ciuitates herodes: & rursus mira &
 clara opera eius seu foelicitas: & de effeno quodā q diuinationis habuit noticiā. cap.x.car.cxxvii.
 Qualiter téplum post sexcétos annos deposuit: & aliud duplū condidit. cap.xi.car.cxxviii.

Incipit Liber. XVI.

- Quemadmodū Herodes filios suos Alexandrū & Aristobolū de Roma in domū suā redu
 xit: q reuersi: uindicare cogitabāt mortē matris suæ i Salomæ & cæteris quoq accusatione mater
 eage dānata fuit: & q pater eoz hoc dissimulās: uxores nobilissimas eis iuxerit. Ca.i.Car.cxxix.
 Qualiter Herodes ad Agrippam ueniens: inuitauit eum ad iudæam uenire: & profectio agrip
 pæ ad Oniam. cap.ii.car.cxxix.
 At Herodes multis navigationū circuitibus secūdo uenit ad agrippā. cap.iii.car.cxxix.
 Interpellatio iudæoz ad agripā i onia pte herod: de qbus græcos accusabāt. c.iiii.car.cxxx.
 Quemadmodū agrippa confirmauit eis leges: Herodesq ad ppria rediit. cap.v.car.cxxx.
 Qualiter allocuturus est Herodes Hyerosolimitas: & quartam partem eis fiscalium præteriti
 anni concessit. cap.vi.car.cxxx.
 Ut perturbatio domus Herodis facta est: Alexander & Aristobolus filii Herodis indignationē
 habentes aduersus Salomæ sororem regis: & ferora fratrem eius: propter mortem matris suæ: &
 illi econtra maliuolis in eos accusationibus utentes. cap.vii.car.cxxx.
 Quemadmodum Herodes indignatus filiis Alexādro & Aristobolo: præposuit eis antipatrū
 depriuata uxore gentium: ipsos autem ad Cæsarem deducens accusauit. cap.viii.car.cxxx.
 De Alexandri satisfactioe coram cæsare: & reconciliatione cum patre. cap.ix.car.cxxxi.
 Quemadmodum Herodes celebrauit quinquennale certamen in honorem cæsaris: & mira
 uel clara opera eius. cap.x.car.cxxxi.
 Oppressio iudæorum per asyam & lybiam: & legatio ipsorum pro hoc ad cæsarem: exemplar
 quoq Cæsaris & agrippæ: quod pro ipsis ciuitatibus scripserunt. cap.xi.car.cxxxii.
 Quemadmodum egens Herodes pecuniis: descendit ad sepulchrum dauid: & terrore imaginū
 territus: tumultum desuper statuit: & rursus de perturbatione magna domus herodis: qua etiam
 alexandrum filium suum iecit in uincula. cap.xii.car.cxxxii.
 Ut Archelaus rex Cappadociæ reconciliauit alexandrum patri: & ipse ad cappadociam: Hero
 des autem Romam profectus est. cap.xiii.car.cxxxiii.
 Discessio habitātū tracone a regno herodis & uastatio pduces eius: & de trāsfugis q de traco
 ne puicia ad arabia recesserūt: quos recepit sylleus pcurator regis arabie. cap.xiiii.car.cxxxiiii.
 Qualiter Herodes a Roma reuersus in arabiam transfugas postulabat: quos cū non obtinui
 set exercitum contra eos produxit: arabas quoq debellauit. cap.xv.car.cxxxiiii.
 Quemadmodum Sylleus accusauit coram cæsare Herodem de incursione quam in arabia fe
 cerat & q indignatus Cæsar dura uel graua rescripsit ei: quare Herodes placare uolēs cæsarem:
 misit romam Nicolaum damascenum. cap.xvi.car.cxxxiiii.
 Criminationes euricleri lacædemonis cōtra filios ad patrem Herodem: & quia ligasset eos pa
 ter: & ad cæsarem scripsisset. cap.xvii.car.cxxxiiii.
 Ut per Nicolaum accusatione liberatus Herodes est apud cæsarem: Sylleus autem accusator
 Herodis morti adiudicatus est. cap.xviii.car.cxxxv.
 Qualit cæsare ptatē pbete: cōcilio i beritho hito accusauit filios herodes. ca.xix.car.cxxxv.
 Mors iuuenum & sepultura corporum eorum in Alexandrio. cap.xx.car.cxxxvi.

Incipit Liber. XVII.

- Qualiter Antipater odio hitus ē ab oī gēte pp iterfectionē fratrum suoz. cap.i.car.cxxxvi.
 Qualiter Herodes rex filios alexātri & aristoboli filioz suoz adoptas: filiā ferore illis despō
 sauit & antipatri: & qliter antipater psuasit patri despōsationē in suos trāsferre filios: & qliter He
 rodes aduersus traconitas uolēs munitus existere: zamarim iudæū q de babilōe discesserat: & i an
 tiochia degebat euocās ibi cōstituit: & utebāt illo opposito aduersus dracōitas. c.ii.car.cxxxvii.
 Qualiter Antipater oblectabatur eos qui circa feroram erant: uolens per illos insidiam patri
 & qualiter agnoscens soror regis Salomæ: canculo denūciauit fratri: & de interfectione phariseo
 rum regi aduersantium. cap.iii.car.cxxxvii.
 Qualiter rex Herodes præcepit fratri suo feroræ: ut excluderet uxorem suam: aut eius regno

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

discederet: & qualiter antipater suspectus patri factus timens eū scribebat amicis in roma: ut scriberent patri eius ac persuaderent: ut mitteret eum ad cæsarem cum pecuniis quod persuasum est Herodi filiumq; transmittit: & de morte Feroræ fratris herodis. cap. iiii. car. cxxxvii.

Accusatio uxoris Feroræ a filiis Feroræ: q; ueneno perisset: & q̄liter Herodes exqrens reperit cōtra se uenenu patū a filio antipatro: & p̄scrutatus ātipatri cognouit isidias. cap. v. car. cxxxviii.

Nauigatio ātipatri de roma ad patrē: & q̄liter a nicolaō damasceno herodis amico fuerit accusatus: p̄sidētibus ī iudicio uarone q̄ntilio & ip̄o herode cū amicis utrorūq; ī quo iudicio antipater multifariā cōuincit de facta cōspiratione ī patrē itantū ut uenenu patri a filio p̄paratū: in mediū p̄feret qd̄ ad expimētū iussu uaronis bibēs unus dānatog: statim morit. cap. vi. cxxxviii.

Herodes ātipatrū filiū misit ī uicula: & legatio missa ab herode ad cæsare de filio. c. vii. car. cxi.

De egritudine Herodis: & seditione iudæog: & q̄a desperans oēs optimates iudæog p̄cepit occidi in hora mortis suæ & quia tpe illo deportate sunt ei littere ab legatis ad Cæsare missis: habētes dānationem Antipatri in arbitrio eius & uoluntate esse positam: & quia inualecente egritudine malum purgans: cultro se interemisset si præuentus non fuisset. cap. viii. car. cxi.

Qualiter Antipater putans Herodem defunctum locutus fuerit custodi corporis de dimissio ne sua: & propter hæc antipatri peremptio. cap. ix. car. cxli.

Testamentum Herodis ad Cæsarem: & distributio inter eius filios: & qualiter Archelaū præfecit deinde mors ipsius. cap. x. car. cxli.

Epistola Herodis ad exercitum: & admonitio fidei seruēdæ circa filium eius Archelaum qui statim eleuatur in regnum. cap. xi. car. cxlii.

Sepultura Herodis in Herodio castello: & fauor Archelai regis ad populum: & populi ad ipsum. cap. xii. car. cxlii.

Qualiter populus seditionem mouit aduersus Archelaum in festiuitate azimorum: & qualiter Archelaus tria milia ex eis interemit: ipse uero nauigauit ad Cæsarem: credēs regnum Philip: po fratri suo. cap. xiii. car. cxlii.

Qualiter Archelao romā ascendente: Sabinus q̄ erat in syria Cæsaris curator ascēdit in hyero solimā uolēter expetens Herodis pecunias & castella a curatoribus archelai. cap. xiiii. car. cxlii.

Qualiter persuaserūt curatores populo arripere arma: & occidere Sabinum uel romanū exercitum in Antonia constitutum. cap. xv. car. cxliii.

Qualiter Cæsar testamentum Herodi confirmauit: seruans filiis eius testamentum: & diuisio regi iudaici in tetrarchias. cap. xvi. car. cxlv.

De eo qui se mentiebatur esse Alexandrum Herodis filium: & qualiter fictio ista depræhensa sit: inuestigante cæsare: & pœna qua multatus est. cap. xvii. car. cxlv.

Qualiter Archelaus accusator a iudæis apud cæsare: quem Cæsar indignatus: regno priuauit: & truxit ī exiliū apud uienniā galliæ: & somniū uisum Archelao & Glasire. cap. xviii. car. cxlvi.

Incipit Liber XVIII.

Qualiter Cyrinus a Cæsare destinatur: ut syriam iudæamq; censeret. Cap. i. Car. cxlvi.

Qualiter Copinius ex æquestri ordine missus ē in iudæā: & q̄a Cyrinus uenit ī iudæā uniuersos dep̄daturus substātiā: & Archelai redditurus pecunias: & q̄a iudæi molestæ ferētes: tādēmp̄ suadente lozaro pontificæ passi sunt descriptionē fieri substantiæ suarum. cap. ii. car. cxlvi.

Qualiter iudas galonites: & quidem alter persuaserunt multitudini: ne suas describi substantias paterentur. cap. iii. car. cxlvi.

Qualit̄ ppli eoḡ cōsilia cōsecuti: seditōes & bella ciuilia: seu latrociā exercuerūt. c. iiii. c. cxlvi.

Quātæ sint hereses philosophoḡ ap̄d iudæos: uel q̄libus teneant legibus. cap. v. car. cxlvii.

Qualiter herodes & philippus ciuitates ī honorē cæsaris fabricauerūt: & q̄liter samarite ossa mortuoḡ ī tēplo iactātes cū festitas azimoḡ imieret populū reddidē pollutū. ca. vi. car. cxlvii.

Mors Salomæ sororis herodis quondā regis iudæoḡ: mors ēt augusti: romanoḡ secūdi impatoris. Successio tyberi cæsaris sub quo pōtius pilatus mittit̄ in iudæam. cap. vii. car. cxlvii.

Qualiter pontius pilatus uoluit latenter intromittere in Hyerosolimam statuas Cæsaris cognoscens autem populus seditionem aduersus illum commouit: donec illas ab Hyerosolimis in Cæsaream transmitteret. cap. viii. car. cxlviii.

De iesu christo. cap. ix. car. cxlviii.

De facto quod contigit romæ in templo isidis: & quæ iudæis per illud tempus romæ prouenerint: omnibus urbe expulsis per Tyberium: & de seductione samaritici populi: uel oppressione eius per pontium pilatum. cap. x. car. cxlviii.

Accusatio samareoḡ aduersus pilatum apud uitelliū: & qualiter Vitellius romā eū ad Cæsare ire compulit: ut ibi rationem eoḡ quæ contigerant redderet. cap. xi. car. cxlix.

Vitellius ascēdens hyerosolimā: magnificus ac munificus extitit ī populos: & q̄liter Tyberius Cæsar scripsit Vitellio: ut amicitias cōponeret cū Artabano pthoḡ ipatore. cap. xii. car. cxlix.

Mors Philippi fratris herodis iunioris: & q̄liter tetrarchia eius dispensationi syriæ: regiminisq;

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

coniuncta est: & de simulatione quæ cõtigit inter arethã pethreũ & herodẽ: quæ eiecit herodis filiam arethæ: quã duxerat uxore: amore captus herodiadis: quã subintrodixit loco uxoris: & quia Tyberius puocatus scriptis herodis mādāt: Vitellio aduersus arethã pugnare. cap. xiii. car. cxlix.

De iōanne baptista ab Herode passio: & Vitellii præparatio in pugnam aduersus arethã secundum q̃ scripserat ei Tyberius: & quia Vitellius ascendens hyerosolimã fauorabiliter suscipitur a populo: descriptio quoq; succincta de uniuersa maioris Herodis prosapia. cap. xiiii. car. cxlix.

Multiformis calamitas & infœlicitas quæ prouenit agrippæ: adeo ut a proprio liberto romæ accusatus: & cõuictus in uincula a Tyberio sit iniectus mors Tyberii: successio gauri: solutio agrippæ de captiuitate: & coronæ impositio per gaurum. cap. xv. car. cl.

Qualiter Herodes tetrarcha ueniẽs romam: accusatus fuerit ab agrippa: & in exilium missus cum herodia. cap. xvi. car. cliii.

Seditio iudæorũ & gẽtiliũ i alexadria cõstitutorũ & legatio utrorũq; ad gaurũ. cap. xvii. car. cliii.

Accusatio iudæorum ab Apione legato partis alexandrinorum propter quod statuam Cæsaris non haberent. cap. xviii. car. cliii.

Qualiter iratus Gaius: mittit Petronium ducẽ ad syriã cum huiusmodi mandatis: ut congregata manu pugnaret cum iudæis: si nollent eius suscipere simulachrum. cap. xix. car. cliii.

Pestis quæ cõtigit iudæis in babylonia cõstitutis p asineũ & anileũ fratres. cap. xx. car. cliiii.

Incipit Liber. XIX.

Qualiter Gaius Cæsar insidiis a Cassio cherea extinctus est. Cap. i. Car. clvi.

Qualiter Claudius patruelis eius coactus a militibus suscepit imperium: & seditio senatus & populi adinuicem: & utriusq; partis. cap. ii. car. clx.

Legatio regis agrippæ ad senatũ: & q̃liter cõsequẽtes milites q̃ erāt cũ senatu: ad claudiũ trãsi re: & de morte chereæ seu aliorũ gauri interfectorũ: ipsi quoq; claudio repugnatiũ. cap. iii. car. clxi.

Qualiter Claudius cæsar reddit agrippæ omne regnum paternũ: adiciens et illi lisaniæ tetrarchiam: & libertas iudæorum: quæ puenit eis sub claudio: cum prius amisissent eam sub gaio: nauigatio quoq; regis agrippæ in iudæam. cap. iiii. car. clxii.

Epistola Publii petronii rectoris syriæ ad doritas pro iudæis: & qualiter rex agrippa hyerosolimorum muros locupletius construens: studium suum imperfectum dereliquit: prohibente Cæsare: qui opus ipsum suspectum habuit. cap. v. car. clxii.

De honore quo beritho honorauit: & de aduẽtu regũ ad ipm i citate tibiada. cap. vi. car. clxiii.

Qualiter processit de ciuitate cum regibus in occursum marsi: præsidis syriæ uel quali modo uitam finierit: cum non dedisset honorem deo: populo sibi attribuyente honores diuinos & non humanos in theatro: quare confestim sensit plagam dei. cap. vii. car. clxiii.

Mortuo rege agrippa: cæsarienses uel sebasteni indecenter blasphemabant defunctum: statuas quoq; filiarum eius diripientes: contumeliose tractauerunt. cap. viii. car. clxiii.

Post mortẽ Agrippæ: Claudius cæsar Cuspiũ fadum mittit pfectum in iudæã: cui et iniungit ulcio exercẽda in Cæsariẽsis: & sebastenos pro defuncti Agrippæ cõtumeliis. cap. ix. car. clxiii.

Incipit Liber. XX.

Quemadmodum Claudius post Agrippæ mortem: in Syriam misit successorẽ Marso Cassium longinum: & qua Fadius missus procurator iudææ indignatus iudæus qui trans fluuiũ erant positi: quia præter uoluntatem suam contra Filadelfenos arma sumpserunt: tres uiros priores ipsorum comprahendens: unum occidit: duobus fugam immisit: & de Ptholomæo principe latronum ad eum deducto & occiso. Cap. i. Car. clxiiii.

Quia Fadius procurator iudææ: & Cassius longinus præses syriæ præceperunt iudæorum primoribus ut talarem tunicam & pontificalem uestem in Antonia constituerent sub potestate romanorum sicut & prius. cap. ii. car. clxiiii.

Quomodo Claudius Cæsar rogatus ab Agrippa senioris agrippæ filio: concessit iudæis petitiones ipsorum: & Fado rescripsit. cap. iii. car. clxiiii.

Quemadmodum Herodes frater agrippæ defuncti petiit a Claudio potestate templi & sacerdotum ordinationem: & impetrauit. cap. iiii. car. clxiiii.

Quemadmodum Helena adiabenorũ regina & eius filius iazates solẽnitates & ritus zelati sunt iudæorum. cap. v. car. clxiiii.

De fame quæ apprehendit ciuitatem hyerosolimorum: & mitigata per Helenam reginã adiabenorũ & eius filium lazatem qui de paganismo conuersus fuerat in iudaismum: & de Artabano rege parthorum. cap. vi. car. clxv.

De mago quodã q̃ prophetã se esse asserens plurimos iudæorũ seduxit. cap. vii. car. clxvi.

DE BELLO IYDAICO TABVLA

Quomodo Tyberius Alexander in iudæam directus administrator: filios iudæ galylei popu-
lum seducendo occidit. cap.viii.car.clxvi.

Quo Tyberio Alexandro Cumanus successit in iudæa: & quæ defuncto Herode fratre regis agrip-
pæ defuncti: Agrippa iuuenis eius huius principatus: Cæsare sibi Claudio cōcedere. cap.ix.car.clxvi.

Quia aduentu Cumani præsidis in iudæam a Cæsare destinati: sub eo multi usque ad xx. milia
iudæorum perierunt quarta die azimorum. cap.x.car.clxvi.

Seditio iudæorum contra samaritanos: & quia multi iudæorum extincti sunt per Cumanum
adiuvantem samaritanos. cap.xi.car.clxvi.

Quia numidius quadratus syriæ præses audiens hæc: & ascendens in iudæam primates iudæorum atque
samaritanorum romam iussit ascendere: pariter & cumanum & celerem: ut Claudio cæsari deberet ex his quæ
fuerant gesta reddere rationem: & quæ quosdam iudæorum ipse puniuit. cap.xii.car.clxvi.

Quia Claudius audiens inter eos: iudæos quidem absoluit a culpa: rogatus ab Agrippa rege:
Cumanum uero exilio deportauit: Celerem autem millenarium & samaritanorum primates mor-
te multauit. cap.xiii.car.clxvi.

Felix mittitur procurator in iudæam: & quia præter adiecta sit agrippæ regi per claudium. c.xiiii.car.clxvi.

Moris claudius cui successit nero quæ matrem uxorem & alios multos gentis sui interfecit. c.xv.c.clxvii.

Quia felix missus in iudæam: & inueniens provinciam a latronibus nimis afflictam: prospexit ut
illis interemptis: pacem tribueret regioni: principem uero latronum Eleazarum uinctum direxit
ad cæsarem & de morte ionathæ pontificis. cap.xvi.car.clxvii.

Quia ueniens ægyptio malefico: & multis iudæorum ab eo seductis: felix aggressus eos mul-
tos occidit. cap.xvii.car.clxvii.

Quemadmodum iudæos & syros pro equitate ciuitatis in cæsarea seditiosæ concertantes:
felix compescuit. cap.xviii.car.clxvii.

Quomodo Portio festo in iudæam missus pro successione felicitis: contigit provinciam sicca-
riis commoueri. cap.xix.car.clxvii.

De porticu interiore templi: & quemadmodum eam exaltauerunt iudæi: & quia festus ob hoc indigna-
tus iussit opus destrui: sed iudæis rogantibus: concedi sibi ob hoc legatos mittere ad Neronem: con-
cessit miserunt nuncios: quos audiens nero: ueniam gesti operis condonauit: & ædificium manere præmi-
sit: & quia moriente in iudæa festo: successor uenit Albinus. cap.xx.car.clxviii.

Quia sub eo a nece provincialium sicarii cessauerunt. cap.xxi.car.clxviii.

Quia florus ueniens Albino successor: tantis malis iudæos affecit: ut eos ad arma contra ro-
manos uenire compelleret. cap.xxii.car.clxviii.

¶ Iosephi Mathathie filii hebræi genere sacerdotis ex hyerosolimis de antiquitate iudæorum con-
tra Appionem grammaticum alexandrinum. cap.i.car.clxix.

¶ Philaui Iosephi de antiquitate iudæorum ad Epaphroditum. cap.ii.car.clxxv.

¶ Explicit Tabula Antiquitatis iudaicæ.

¶ Rubricæ nuper editæ super libro iudaico per Magistrum Franciscum Macerata ordinis minorum.

¶ Incipit Liber primus.

Valiter Antiochus quæ cum Ptolomæo sexto in syria bellum gerebat superauit ciuitatem muni-
tissimam: templum spoliare occidit omnes ex optimatibus: deinde superato Bachide præposito præsidis
antiochi per Mathathiam: & occiso: exactisque ducibus Antiochi ex finibus iudææ & mor-
tuo antiocho: filius odii Antiochus nomine congregatis militibus iudæam itaque inuadit & su-
perato iuda primo natu ex filiis Mathathie & interfectis multis ex iudæis Hyerosolimam est profe-
ctus: & ibi relictis præsidis: in syriam reliquos milites ad hyemandum traducit. Cap.i. Car.clxxxiii.

Post discessum antiochi: uide cum ducibus eius congregatis & tandem superat & moritur. c.ii.car.clxxxiii.

Ionata frater iudææ reconciliatur Antiocho: sed insidiis Antiochi capitur: & iratus Antiochus quia
a Symone fratre ionathæ fuisset superatus ionatham interfecit. cap.iii.car.clxxxiii.

Symon frater ionathæ itaque gerit bellum cum Antiocho quo superato ob hoc pontifex creat: sed in
fidiis Ptolomæi generi sui captus moritur: capta coniuge cum duobus filiis Symonis Hyrcanus terti-
us filius honorem patris defendens diu cum Ptolomæo bellum gessit & ob misericordiam matris: &
fratrum tantum distulit ut annus feriatu ueniret: quo licebat dimitti bellum. cap.iiii.car.clxxxiii.

Antiochus itaque iratus propter ea quæ passus est a Symone irruit in iudæam contra iohannem di-
ctum Hyrcanum quem trecentis talentis placauit. cap.v.car.clxxxiii.

Iohannes dictus Hyrcanus inueniente tempore uindictæ quæ Antiochus bellum gerebat contra medos:
perrexit contra ciuitates Antiochi & multas occupauit. cap.vi.car.clxxxiii.

DE BELLO IYDAICO TABVLA

Gentiles ob inuidiā in iōannē cōeperunt agere seditiōem q̄ tādē deuiētī sunt: & ipse rebus administratis per triginta tres ānos moritur relinquens filios post se: hic princeps pontifex & propheta fuit: prādidit filios duos maiores non regnāturos. cap. vii. clxxxiii.

Aristobolus succedit in regnum patri: cōtendit cū matre quia eā dominam regē reliquerat iōānes: ipsā fame necauit deceptus uerbis matris sue fratrem Antigōnū īterficere fecit: hoc audito tanto merore confectus ut tandem moreretur. cap. viii. car. clxxxiiii.

Alexander frater Aristoboli rex cōstituit: occidit fratrē pugnat cū Ptolomæo: occupat bona Theodori a quo oīa recuperant: & fere decē milia iudæorū īterficiunt: multas ciuitates occupat: congregat cū Obedio rege arabū a quo supato exercitu: uix solus euasit: Hyerosolimā petit nititur redire in gratiā cū subditis quos nullo mō sedare potuit. cap. ix. car. clxxxv.

Iudæi petūt auxilium Demetrii qui superat prælium: sed timore perterritus quia sex milia ex iudæis se contulerant ad Alexandrum discessit messalim ciuitatem deualtat: mulieres earumq; filios coram matribus necabat: qua impietatis perterriti octo milia iudæorum profugiunt eadē nocte in iudæam. cap. x. car. clxxxvi.

Bellum gerit Antiochus frater Demetrii cū alexandro q̄ licet opida multa diremisset & multos occidisset: non potuit tamen antiochū arcere: sed per regem arabum tādē deuiētus est: Alexander in iudæā reuertitur q̄ moriens uxori reliquit principatū: hęc declarat filiū hyrcanū pontificē Aristobolū uero regē. hic fraude multos sibi deuinciēs matre morbo laborāte castella multa occupat. mater uero miserata: Hyrcanū coniugē & filios aristoboli carcere cōclusit interī moritur alexander: reconciliant Hyrcanus & Aristobolus. cap. xi. car. clxxxv.

Antipater hortat Hyrcanū ut impiū repetat ad regē arabiz accedūt p̄ auxiliis & in Aristobolum uadūt & supant mortuusq; esset nisi dux romanorū: soluisset obsidionē. cap. xii. car. clxxxv.

Aristobolus prosequitur & resarcitis copiis congressus cum Hyrcano occidit supra sex milia eorum: Antipater & Hyrcanus ad Pompeium qui tūc erat in Damasco accedūt ut restituat Hyrcanum: Pompeius cū exercitu ad fines iudæe peruenit. Aristobolus alexandrū confugit: Pompeiū alloquitur paccato Pompeio plicitationibus: audita morte mitridati perrexit Hyerosolimā: decepit Pompeium. eo q̄ ex promissis nihil est factum: iratus Pompeius aristobolum in custodiā collocat & ad ciuitatem tentat accedere ut euertat. cap. xiii. car. clxxxv.

Hesitante Pompeio quomodo urbem caperet orta est seditio inter eos qui in ciuitate erant deniq; uicta est pars Aristoboli receptis romanis in itis consiliis cum Hyrcano quomodo aliam partem quæ in locum tutissimum cōfugerat caperet tandem sine consilio & auxilio Pompei: nihil esset factum. cap. xiiii. car. clxxxvi.

Tentās pōpeius locū inuadere tertio mēse uix turrim unam euerferat. cap. xv. car. clxxxvi.

Faustus cornelius muros primus ascendit multi occidunt multi ex muris se proiciūt: Pompeius cū suis comitibus ingreditur: in tēplum ingressus neminē nisi pontificē uidit p̄cepit q̄ nihil aufereret: postero die solēpnia celebrauit: Hyrcanūq; pontificē declarauit: Pompeius uero cum Scauro ducens Aristobolum romam profectus est. cap. xvi. car. clxxxvi.

Scaurus in arabiam proficiscit patitur multa ob asperitatem locorum: Alexander Aristoboli filius interim iudæam populatur timet Gabiniū: p̄pterea loca arabiz munit: Gabinius p̄missio Marcoantonio adiunctis aliis obuiam fit Alexandro coactus Alexander congregi cum Gabinio: uictus effugit Gabinius restaurat loca: perterritus Alexander legatos ad eum misit pollicens sibi omnia castella quæ ipse Gabinius eruit funditus. cap. xvii. car. clxxxvi.

Gabinus Hyerosolimam deducto Hyrcano reuertitur Aristobolus interim parato exercitu alexandrium occupat: sed tumultu romanorum in macherunta confugit sed tādē capitur & ad Gabinium perducitur: Alexander interim iudæam reduxit in discessionem: romanos multos trucidare decreuerat Gabinius concordiam persuasit sed certantibus ipsis alexander fugatus dispersit: Gabinius Hyerosolimam reuertitur. cap. xviii. car. clxxxvii.

Crassus succedit Gabinio: suscipit syriam: aufert aurū tēpli: perit trāsgressio euphrate: Cassius syriam deffendit: occidit Pisilaū colligentē seditiosos aristoboli. cap. xix. car. clxxxvii.

Cassius ex arabis coniugem suscipit: sociat sibi regem arabum per affinitatem bellum uult gerere cum aristobolo: Cæsar mittit e roma Aristobolum solutum uinculis in syriam: perit ueneno & Alexander eius filius occiditur: Ptolomæus aufert Antigōnum & eius sorores a coniuge aristoboli: & minorem sibi coniugio copulat: Antipater mortuo Pompeio contulit se in clientelam Cæsaris & mitridates cum antipatræ uictores fiunt: & Pompeius tandem gratia antipatris pontificum confirmat hyrcano. cap. xx. car. clxxxvii.

Antigonus corā cæsare criminabatur antipatrē: sed cæsar cognitis meritis antipatris hyrcanū confirmat & cuius uellit dignitatis præponit adoptionem: declaratur procurator iudæe: sedat iudæam: hyrcanum reddit in gratiā populis tādē Plaliū filium maiore præposuit territorio Hyerosolimorū: Herodem minorem natu curatōrē galyleæ: herodiam depræhendit cum multis aliis ex hoc cognitus est sexto cæsari propinquo magni cæsaris. cap. xxi. car. clxxxvii.

Compellitur Herodes ab Hyrcano q̄ eum tam gloriosum euasisse oderat ut ad eum accedat ipse uero persuasus uerbis multorum qui inuiderant Herodi accersiri fecit: sed recessit Herodes nō paratus obedire: Concitatur Hyrcanus iterum contra Herodem sed Herodis declaraf a sexto Cæsare dux militum in syria: Herodes Hyrcanum cogitat ex regno pellere sed uerbis patris & fratris mitigatur.

cap. xxii. car. clxxxviii.

Oritur discordia iter romanos & ob diuturnitatē belli uenit marcus successor sexti cæsaris q̄ mortuus fuit a cellio basso fauore pompeii.

cap. xxiii. car. clxxxviii.

Tempore quo Marcus fit successor sexto cæsari: Cassius in syriā: petit exactiones imponit: irascitur contra malichū eius exactorē: herodes fit carus cassio: præficiū procurator syriæ: Cassio decedente a syria oritur seditio Hyerosolimis felix qdam uolens uindicare necem mallii fratris congregat cū herode: Herodes potitur uictoria: Accusatur herodes antonio interfecto cassio: pecunia eum pacauit ueniunt legati antiochiæ centū uiri contra herodē & hyrcanum messalla defendēte eos: tetrarchas ambos declarat Antonius: legatos carceri cōpellit: maior tumultus fit Hyerosolimis bellū gestū est contra alios legatos ab antonio ita ut multos occidisset: Prazaphanes cōcitās itege pacage contra hyrcanū: tandē ab herode multi obtruncant die pentecostes in ciuitate ortū est bellū ita ut multi occisi ab herode: multi fugati.

cap. xxiiii. car. clxxxviii.

Admittitur arbiter pacis pacorus: simulans Pacorus uolebat antigonū adiuuare: cognitis insidiis missosq̄ ministro ad necē herodis q̄ noluit admittere habens hmōi suspectos: audito q̄ phaselus frater eius fuisset corruptus ad idumeā nocte pgit: cognitus a barbaris cogitur recedere p̄missa matre & fratribus: ad masada properabat decertans cū illis potitur uictoria: Iosephus frater herodis obuiam herodi uenienti ex idumea fuit paucis ex carissimis receptis alios dimisit: parti Hyerosolimā ueniunt: cōstituūt regem Antigonū: Hyrcanū & Phaselū uerberantes: detibus auriculas trūcat Antigonus ne possit esse pontifex: Herodes cognita morte Phaseli fratris uix euadēs romā puenit. Creat rex fauore oīum & fauore antoni & cæsaris.

cap. xxv. car. clxxxix.

Antigonus inclusos tenet Iosephum & alios qui etiam exeuntes quādoq̄ uincebant quādoq̄ aduerso casū reuertebantur: uētidius interim festinat Iosepho & aliis ferre auxilium: sed placatus muneribus antigoni discedit: Herodes ex italia reuertitur & contra Antigonū summit exercitū: castris positis declarat populo uenisse bono populi & nō recordaturus offensarum detegitur corruptio Sylonis ab Herode q̄ ipse uinum & oleum & omnia necessaria defferri scripserit in hyere cuncta: herodes occupat ciuitatem & quingenta cacumina montium: committit bellum: uictor reuertitur: Herodes multos in speluncis occidit: pater septem filios cum matre occidit qui uolebāt scēdus inire cum herode: & septem etiam desuper occidit: reuertitur in samariam contra antigonū dimisso ptolomæo præposito qui ab eis occiditur: occisis multis per herodem fertur q̄ Iosephus eius frater in iudæa frangitur & moritur in galilea se cōfert: uulneratur Herodes: municipia multa occupat: in fugam uertit aciem inimicorum: ciuitatem ingreditur cladem fecit ex illis magnam: sed propter hyemis asperitatem non potuit Hyerosolimā applicare: interim uxorem ducit & in hyerosolimam perit. iterum oritur discensio in ciuitate: Herodes iratus quoscunq̄ posset occidit: Antigonus ad pedes Cassii prosternitur: Herodes quærit pacare ciuitatem: & studiosos suos facere amicos: antigonianos neci tradere.

cap. xxvi. car. exc.

Cleopatra indignatus q̄ propinquus nullus ex sanguinitate esset: ad extraneos occupandos se conuertit: moliebatur ut herodes & malichus interirent per antonium qui noluit: insidiis periclitatur herodes: ex hoc recreati arabes pugnam repetunt: fugant militem herodis: ulciscuntur arabes: interim alia calamitas occurrit herodi scilicet terremotus infiniti ut triginta milia hoīum interirent: incitantur hoc magis arabes: Herodes hortatur suos ad resistendum facto sacrificio congregatur & potitur uictoria: desideratur patronus illius gentis adiit cæsarem herodes conquerēs de Antonio: Herodem regem instituit & diadema imposuit in ægyptum proficiscitur Cæsar: & mortuo Cleopatra & Antonio regnum auxit herodi: procurator syriæ instituitur: construit tēpla & multa in honorem Cæsaris fecit & agrippæ: oritur discordia inter uxores herodis: ira concitatus mariannē fecit occidere quē ualde poenituit: irati filii ob matris mortē criminant apud Cæsarem: Antipatræ interim succedit in regnū: curat mortem fratru ex pte mariannes: conciliat filios cæsar patri: nō cessat antipater dolis & simulationibus fratres criminari consilio nouerce illos: illis nescientibus: Alexander corrūpit amicos regis: intrudīt in carcerē: reconciliat Archelaus alexandrum herodi: Eurichides accusat alexandrum: uincunt filii & separatim custodiunt: Mittit herodes litteras cū iudiciis ad cæsare. Saturninus & Volumnius fiunt iudices offocant tandē iussu herodis: poenitet herodē mortis filiorū & auūculos amplectit: & antipater irascit patri herodi: orat antipater ab herode ut romā reuertatur: cōuenit herodes atipatrem priuatur regno & noīe regio: incenduntur uiui sophiste & qui aquilam demiserunt ex muro: iubet multos ex iudæis occidere: feruntur litteræ a Cæsare de damnatione antipatri occidit antipatrū herodes: moritur herodes: legitur testamentum de institutione archelai regis: fiunt exequiæ cum maximo apparatu ab archelao: sepelitur in castello quod herodion dicitur.

cap. xxvii. car. excii.

DE BELLO IYDAICO TABVLA

Incipit Liber secundus.

Archelaus propterurbationes nouas cogitur proficisci romam: multos occidit die festo q̄ pasca appellatur. relinqt Philippum procuratorem regni & curatorē familiarium reg: rationē ad-
ministrationis reddit cæsari archelaus: accusat Archelaus apud Cæsarem q̄ noīe tantū Cæsarem
ostendisset regē non re ipa: deffendit a Nicolao archelaus: & ad pedes Cæsaris se prosternit: iudæi
cum relictis ab Archelao congregiunt: Varus res componit petunt iudæi ut per iudices res admi-
nistrantur: Cæsar nō annuens his Archelaū tetrarcham fecit in media parte: pollicens regia digni-
tate donaturum: aliam medietatem regni aliis duobus filiis Herodis dimisit: donauit Cæsar aliis
muneribus cæteros filios & filias Herodis.

Cap. i. Car. cci.

Iudæus qdā interim simulat se esse alexandrū ob similitudinē cū illo romā uenit cognoscit a
Cæsare: patefacit ipse Cæsari dolū & fraudē: his ridens Cæsar remigū numero inseruit: suatorē illi
us fraudis interficit: ponūtur quædā secte philosophorū & eorū uita.

cap. ii. car. cciii.

Decedente regno archelai Philippus & Herodes antipas regunt Tetrarchas suas: defertur im-
perium ad Tiberium post mortē augusti: Pilatus mittitur a Tyberio in iudæam: ob imagines Cæ-
saris quas intulit in templa oritur discordia maxima: Gaius cæsar uult deus appellari: eius imagi-
nes & statuas præcipit erigi: renitentibus illis minas eis: moritur Gaius: Claudius rapitur i regnū:
mittit agrippā ad senatum ut placeat eū esse regem: non admittit curia: remittit agrippas ad sena-
tum nuntians pugnam aduersus eos.

cap. iii. car. cciiii.

Senatus uadit ad claudiū: offert uictimas deo: ipse donat agrippā regio patrimonio: moritur
agrippa: Claudius regnū i puincia redegit: & Herodes q̄ regnabat i calcide morit.

c. iiii. car. ccv.

Post obitum herodis qui in chalcide regnauit: Claudius agrippam filium agrippæ regē insti-
tuit: Cumanus curam accipit alterius prouinciæ: unde inter iudæos oriuntur multi tumultus in
die festi azimorū: populus in fugam se conuertit: & propter egressum de constipatione. xxx. milia
hominum consumpta sunt.

cap. v. car. ccvi.

Insurgunt tumultus latrocinantium: unde quidā per cumanum capiuntur: libri legis per mili-
tem quendā comburunt: accensi iudæi ex hoc conqueruntur apud cumanū: adiudicatus est ille
ad supplicium ex hoc populus quieuit.

cap. vi. car. ccvi.

Conflictus oritur inter gallyleos & samaritanos: quidā gallyleus ad festiuitatem ascendens in-
terficit: Cumanus ad sedationē mittit p̄catores: hyerosolima audito homicidio uulgus in impetū
in samariā irruit: Cumanus accurrit cū ala militū: multos interfecit principes hyerosolimæ p̄ca-
tur ut ab incepto desistant: iudæi tandē eorū præcibus acquiescunt.

cap. vii. car. ccvi.

Fiunt his temporibus multa latrocinia samaritarū primates accedunt ad domiciū quadratū: cō-
querentes de huiusmodi latronibus: cōueniunt & nobiles iudæorū deffendētes: distulit domitius
iudiciū: liddam uenit: audiens iteque querelas samaritanorū quosdā p̄cutit securi: quosdā delegauit:
Cumanus uidet romā pficisci: de reddenda ratione administrata prouincia apud claudiū: ex sama-
ritis tres interficiunt: Cumanus iubet ex urbe discedere.

cap. viii. car. ccvi.

Nero succedit Domitio quadrato: fratrem matrem & uxorem interfecit: ad Histrionum ope-
ra se conuertit.

cap. ix. car. ccvi.

Aristoboli filius regnat in armenia: auget regnū agrippæ residuū iudææ foelici credis: hic elea-
zag deprehendit mittit romam cū multis aliis: insurgit nouū genus latrocinantiū. s. siccariorū:
insurgunt qdā secte hoīum q̄ consiliis & ypocrisi hoīes decipiant.

cap. x. car. ccvi.

Egyptius quidam pseudo prophetæ congregat. xxx. milia hominum hyerosolimā uult ascen-
dere: Felix cum quibusdam armatis eos depellit & fugat: insurgunt quidem magi qui tentant re-
uocare populum a seruitute romanorū: insurgunt tumultus in cæsaria inter populum scilicet iu-
dæum & græcum: Felix nequiens paccare ex utrisq; nobiles ad neronē mittit: Succedit Cæstius
felici qui plurimos latronum interficit.

cap. xi. car. ccvii.

Albinus fit successor q̄ fauit latronibus: & postea Cæstius florus q̄ ita se gessit ut multi coacti
sint relinquere patrē ob publica latrocinia: & rapinas suas.

cap. xii. car. ccvii.

Fit quæstio in cæsarea inter iudæos & cæsarienses de synagoga iudæorū quia impediabant ad
illuc accessum: iocundus q̄ erat præfectus equitū pergebat sedare tumultū: recedunt iudæi in nar-
bata cum libris legis primates iudæorū ad florem accedunt cōquerentes: quos iuber uinciri propter
ablationē librorū legis: ex hoc oriunt iurgia maxia apud Hyerosolimas accusat Florus & eius ti-
more populus effugit: Florus indignatus sedes p̄ tribunali mi litibus p̄cepit ut flore uenaliū diri-
perant: unde multi interfecti & spoliati & domus oīum dirute sunt.

cap. xiii. car. ccvii.

Rex quidam agrippa alexandrū proficiscens: inuenit germā suā bericē: uidens iniquitatē
militū misit ad flore ut a sede desineret: q̄ noluit imo peiora operat uenit hyerosolimā & uota
deo exoluit: regina uero florum præcatur.

cap. xiiii. car. ccviii.

Multitudo clamat contra florum: primates sedant multitudinem florus uidēs multitudinem
sedatam nouam quærit insurgere discordiam: multi occiduntur per romanos sed desperatione du-

Etus populus irruit in romanos: quos epulit ex urbe: uidens florus nihil posse agere ab urbe digre-
ditur Caesariam uenit. cap. xv. car. ccviii.

Florus nō cessans: iudæos apud Cæstiū accusat de defectiōe dirigit tribunus neapolitanus ad
hæc inuestigada suscipit a iudæis benignissime: & conq̃runt de floro cognita i humanitate flori:
uulgus uult legatos fieri ad neronē de crudelitate flori. cap. xvi. car. ccviii.

Aduocat contionem iudæorū & constituit in suggestu beronicem germanam Flori rex Agrip-
pa qui omnes hortatur iudæos ad quietem & patientiam dicens hæc nō placere Cæsari: neq; eos
posse romanis obsistere: qui toti orbi iam dominant tandem acquiescit populus: uolensq; persua-
dere ut Floro obediunt, quousq; successor ueniat, accensa multitudo ex urbe pepulerunt: ipse in
regnum discessit. cap. xvii. car. ccix.

Quidā eo tpe insurgūt & romanos oēs interficiunt Eleazarus dux militū prohibet romanos
hostias immolare: Nobiles quidā hortantur ne id fiat: ad Flore destinantur legati & ad Agrippam
ut cū exercitu ascenderent in ciuitatē: diuiditur ciuitas in duas partes: quidā nobiliū & pontificū
confugerunt quidam in cloacis latuerunt. cap. xviii. car. ccx.

Quintadecima die mensis augusti fit impetus in amoniā & oēs obsessos in eo p̃sidio capiunt:
post regē accedunt exurunt tures: præcant manaimū ut liceat aufugere qbus concedit relictis so-
lum romanis intus: q confugiūt in tures regias: illi uero qui cū manaimo erant: irruētes illa loca
diripientes strato pedum incenderunt. cap. xix. car. ccxi.

Capitur ananias pontifex & cū fratre Ezechia occidit & insurgunt quidā cōtra Manaimum:
nollentes eū regem: interficit sophista a populo: interficit manaimus: p romanos et multi ex iu-
dæis occidunt: ita ut caesaria uacuata iudæis remaneat. cap. xx. car. ccxi.

Iudæi diuisi uicos & loca alia inflāmauerūt: imensa cædes fit ex iudæis & aliis: Ciuitates oēs
plene cadaueribus scythopolite tū iudæis dimicant: clam tamen nocte dormientes tertia: eos iua-
dunt. xiii. milia interficiunt ex iudæis & eorū substantiā diripiunt. cap. xxi. car. ccxi.

Circūfusus scythopolitis a iudæis Symon quidam qui multos ex iudæis quotidie trunca-
rat educens gladiū nullū hostiū interfecit & patrē & matrē & filios & uxore interfecit p̃dignatio-
ne: ne hostiū qs gloriaret: & seipsum: cædes maxia fit in scythopoli urbes & populi cū uicini iudæ-
os oēs interficiūt: multæ ciuitates aliæ peperūt eis miseratione mote. cap. xxii. car. ccxii.

In regno Agrippæ insurgit p̃ncipes aduersus iudæos: uarus multos ciues q ad agrippā & Cæsti-
um uenerāt p̃scendi p̃sidii gratia initinere occidit: hūc Vage agrippa punire nō audet summoit
eum e regione qua procurabat. cap. xxiii. car. ccxii.

Iudæi persuadent romanis ut deferant castellū: utuntur honoribus iudæi in alexandria quos
Alexander concesserat conflictus continuus cū iudæis & græcis fit. cap. xxiiii. car. ccxii.

Alexandrini cōueniunt ut largitionē ad herodem mittant: permiscēt iudæi cū græcis in am-
phiteatro: fit discordia maxima inter eos: Tyberius alexander coercuit eos hortationibus q irru-
dentes Tyberii contumeliis appetebant ille quasi oēs fecit interficere: domos diripere. Zabolon
ciuitas acæstio occupat: diripit domos & loca incendit. cap. xxv. car. ccxii.

Cæstius p̃mittit exercitū i ioppē q capis: intēdit eā & uiros oēs iterficit. cap. xxvi. car. ccxiii.

Cæstius mittit Cesenium gallum in gallyleā suscipiunt eum ciuitates qui uero non obtempe-
rabant insequitur & trucidabat: progrediens multa loca inuadit: iudæi ad diem festum Hyeroso-
limam petierunt: qui auditis militibus uenientibus: dimissis solēnitatibus in romanos irruerunt:
quorum multos occiderunt. cap. xxvii. car. ccxiii.

Quærit agrippa uerbis iudæos auertere ut desisterēt: mittit portatū & phœbū ad iudæos: pe-
rimis phœbus: Cæstius iducit exercitū i oppidū iudæorū icēditq; p̃tē ciuitatis. cap. xxviii. car. ccxiii.

Quidam uocabant cæstium patefacturi portas: q cogniti proiecti sunt ex muris. Cæstius ten-
tat muros ascendere & inuadere templum: repugnantur a iudæis: recedit cæstius & iudæi insequ-
untur: dimittit quæ erant impedimēto ad fugam: & nisi nox aduenisset totus exercitus periisset:
nocte aufugit: insequuntur iudæi: ex romanis mortui sunt quinq; milia & trecenti peditū: ex equi-
tibus noningenti & octuaginta. cap. xxix. car. ccxiii.

Post fugam Cæstii multi nobiliū ex ciuitate fugiunt mittit quosdam ad Neronem nunciatu-
ros eius miseriā: Qui cæstium fugauerant reuersi sunt in hyerosolimam: ex romanis qui supere-
rant amicos sibi sociant: Eleazarus persuadet populo ut sibi pareat cōstituunt diuersi diuersis lo-
cis præfecti: Iosephus unus ex præfectis subditos sibi quærit cōciliare: multos ex illis præponit &
præficit regionibus gallyleæ sibi subdire: munit loca omnia propter romanos quos timet insur-
git quidem insidiator cum multis qui gallyleam depopulantur congregat pecunias: cogitabatq;
diuersa in perniciem Iosephi. cap. xxx. car. ccxiii.

Quidam qui aggressi sunt procuratorē bernicis & multa abstulerūt: quia Iosephus iussit ut re-
gibus restituerent illa: contra eum tumultus maximos parant: accusantes eū esse proditorē irru-
unt in eius domū: quærit placare illos uerbis: præualet aduersus eos: Ioannes quidā fraudē molit
contra Iosephū insidias: cognita fraude ut de iniuria uendicaret accedit cū militibus ad Ioannem

DE BELLO IYDAICO TABVLA

hic aut emissis armatis iussit eū interfici: aufugit in lacū: resumptis uiribus Ioannes cogit aufugere tentat aliud genus insidiarū aduersus Iosephum. cap. xxxi. car. ccxv.

Deseritur Iosephus a suis: quos ipse punit: euocans oēs primates & astutia quadam ducens scaphis ducens secum in taricheas cuidam clamanti clitus noīe iubet manus abscidi ipseque sibi met dexteram truncauit timore perterritus. cap. xxxii. car. ccxv.

Incipit Liber tertius.

Sentiens Nero res gestas non prospere indignatur: mittit Vespasianū in syriam ad regēdos exercitus & ulciscendos iudæos rebellantes tandem ex iudæis. x. milia perimuntur: nō cessant iudæi uerum ascolonem petunt: sed antonius positus insidiis qua erant transitori super octo milia interficit cæteri aufugiunt: Niger unus ex ducibus iudæorum ī turrim se recipit quem antonius succendit ille uero saltu demissus euadit: uidentes iudæi illū gaudent quod dei prouidentia dux eorū imposterum sit seruatus. Cap. i. Car. ccxvi.

Vespasianus Antiochiam cum exercitu uenit: Agrippam offendit fert opem Saphoris contra iudæos. cap. ii. car. ccxvi.

Dux sunt galyleæ opime abundantes: hoīes pugnaces sunt: continēt hee puīciæ diuersas ciuitates quæ irrigant diuersis fluminibus quibusque finibus terminant. cap. iii. car. ccxvi.

Exercitus quem dederat saphoritis Vespasianus: diuiditur ī duo: assidue ciuitates & loca illa incursant deprædando Iosephus in saphoritim imperū facit sed nihil efficit totam galyleam igne & sanguine repleuit. cap. iiii. car. ccxvii.

Titus filius Vespasiani patrē suū reperit ptolomaida quæ multas legiones cōparauerat multosque cuiuscunque generis ad militiā uiros congregauerat. cap. v. car. ccxvii.

Laudatur romanorū prudētia instruētū seruos in militiæ disciplinā: quæque sunt edocti instruēdis castris & quē ordinē seruant in bellicis rebus describitur. cap. vi. car. ccxvii.

Vespasianus cū filio suo ordinat exercitū in ptolomaida placidus interimit maximā multitudinē in galylea: peruenit iotapatē qui receptus cū suis. a iudæis illico sunt interfecti: ex iudæis uero tres ceciderunt placidus aufugit. cap. vii. car. ccxviii.

Vespasianus cū armatis suis in galyleā peruenit: timent oēs Iosephus conspiciens non posse repugnare in tyberiade confugit. cap. viii. car. ccxviii.

Vespasianus ciuitatē gaderēsiū capit Iosephus mittit hierosolimā litteras: si cupiāt fedus uel bellū cū rōanis: si bellū mittāt cū dignū exercitū ut possint repugnare romāos. cap. ix. car. ccxviii.

Vespasianus aggrediēs recidere iotapata mōrē ubi iudæi plurimi cōfugerāt: ciuitatē circūualare iubet per milites ipse perficit ponit castra ageres facit ad oppugnandū ciuitatē Iosephus curat ut muri ciuitatis altius per. xx. cubitis eleuent quā romanos multū preuit. cap. x. car. ccxviii.

Vespasianus certans pluribus diebus uidens non posse capere: ciuitatem statuit obsidere eam ut cogerētur inopia regē reddere uidens nolle eos reddere: iteque ad certandum se conuertit Iosephus cogitat de fuga cum suis: populus hortatur ne recedat: ipse dicit melius: quia parabit alium exercitum quo reuocabit Vespasianū ab eis: statuit remanere: se parat ad prælium: aggrediēs multis incursionibus romanos egrediens: Vespasianus nollens cum desperatis congregari iubet ut armati declinent impetum. cap. xi. car. ccxix.

Admouet Vespasianus arietē muris: muri cōcutiunt machinis cogitat Iosephus quō ictus arietis refellat: romani ecōtra aliud genus machinant: Iosephus cū locis igne cōcremarūt romanorū ppugnacula & aggeres ita ut spatio unius hore oīa sint cōcremata. cap. xii. car. ccxx.

Quidam uir iudæus saxo soleuato & demisso caput arietis fregit: hic fixus est quinq; sagittarū uulneribus decedit tandē: alii duo uiri romanorū aciem pruperunt: Iosephus uero & cætera multitudo intendit. Machinas romanis lugentibus. cap. xiii. car. ccxx.

Vespasianus in planta pedis uulneratur totus exercitus turbatur superato dolore uulneris sauius bellū in iudæos incitauit: pugnat fortiter utrinque cedit murus ictibus machinarū ad matutinas uigilias illi uero munire partem illam. cap. xiiii. car. ccxx.

Vespasianus parat exercitus & machinas ad iuadēdū urbē recreato prius exercitu: Iosephus cognito cōsilio Vespasiani ordinat milites ad resistēdū: pliat crudelissimo certamē. c. xv. car. ccxx.

Die. xx. mēsis iunii iudæi quasi defessi quia nō haberēt ppugnatores quos mitterēt: cogitauerunt oleo feruenti sup infuso rōanos oppugnare: ac foeno græco sup sparso ut inde romani caderēt: uidens dux Vespasianus tot male milites ppeti: eos a bello reuocat & a pena. cap. xvi. car. ccxx.

Vespasianus tres turres ferro circumdatas erigi fecit plenas iaculatoribus & fundibulatoribus fortissimis: ita ut ex his quæ intra muros erāt deferere defensionē muri cogant. c. xvii. car. ccxxi.

Vespasianus mittit Traianū in aphata ciuitatē congredditur cū illis tandem superat ciuitatem omnesque præter infantes occidit. cap. xviii. car. ccxxi.

Ad samaritas cerealis mittit a Vespasiano: quia eos pronos ad tumultū uidebat: inopia quæ quidam moriebant: quidā ad romanos confugiebant: reliquos uero oēs nequiens persuasione placare occidit: erant aut undecim milia & sexcenti. cap. xix. car. ccxxi.

Ageres super altitudinē murorum iotapatenis effertur: quidam ad Vespasianum uenit profugus ex ciuitate: nunciāns paucitatem ciuium & facilitatem capiendi: Vespasianus exercitum parat nocte hora qua ille docuerat ciuitatem aggrediuntur: & custodes occidunt: ciuitatem ingrediunt: quidam uero ne oppeterent per romanos se ipsos interfecerunt: tandē Vespasianus incendi fecit ciuitatem uniuersam. cap. xx. car. ccxxi.

Iosephus ne a romanis inueniretur in puteū se demisit lapidēq; supra imposuit ne uiderēt: nocte exibat perscrutans si posset euadere: indicatur p quandā mulierem mittit ad eum cum fide de uenia: timebat uero Iosephus in somnis simulachra ei apparent deprecatur deū. in manus romanorū se cōmittit: habita prius oratione ad socios. cap. xxi. car. ccxxii.

Iosephus dehortat suos a cæde: nequiens reuocare a proposito: oēs se ipsos interfecerunt: ducit Iosephus ad Vespasianū iubet Vespasianus eum custodiri ad Neronē mitteret: Iosephus alloquit Vespasianum seorsum cū filio uespasiani eūq; dominum & regem orbis prædicit: Vespasianus eū liberat muneribusq; uariis eum donat. cap. xxii. car. ccxxii.

Vespasianus in ptolomaida reuertit multi clamant de excidio Iosephi ipse nihil respondebat: legiones duas mittit hyematū cæsaream: quasdam scitopolim. cap. xxiii. car. ccxxiii.

Quidam ex iudæis q; suggerant collectis in tyoppa: fabricatis piratis nauibus inuiū faciebant pelagus illag; partium: Vespasianus uero illuc applicans: tum per romanos tum p uentos q; illoz naues in scopulos cōpellebant: quatuor milia & ducenta cadauera inuēta sunt. Ciuitatē incendit dimittitq; Vespasianus equites qui loca tuerentur. cap. xxiiii. car. ccxxiii.

Audita captiuitate tyotapate ab hyerosolimis: maximus eos inuasit dolor: audito q; Iosephus esset cū romanis ira in eū cōcitabant ita ut in romanos sæuius icitarent. cap. xxv. car. ccxxiii.

Vespasianus ad agrippam proficiscit: audit tyberiada & taricheas rebellare: iratus mittit filiū suum illuc: appropinquantibus ciuitati quidam ex senioribus ad Vespasiani pedes suppliciter accedunt is uero eis indulxit. cap. xxvi. car. ccxxiii.

Vespasianus præmittit traianum in arcem an multitudo pacem cupiat: illi apertis portis eum liberatorem ac benemeritum proclamant: post ad taricheas proficiscitur: castra ponit: superatis illis: ad nauale bellum se contulerunt. cap. xxvii. car. ccxxiii.

Congregata multitudine prope ciuitatē in planitiæ uidens Vespasianus filium suū mittit: ipse uero patri nunciauit dicens opus esse pluribus auxiliis: suos deinde hortatur. eoz genus & aīum reminiscens ut strenue sint dimicaturi: Vespasianus mittit auxilia: gentē aggrediuntur: oēs fugant oppidū occupant: cunctos occidunt præter indigenas. cap. xxviii. car. ccxxiii.

Letatur Vespasianus audita uictoria filii: post aduersus eos qui ad lacum descenderant rates fabricari iussit. cap. xxix. car. ccxxiii.

Declaratur natura lacus: & ubertas & rex aeris & uicinorū locorū. cap. xxx. car. ccxxiii.

Fabricatis ratibus insequit illos per lacum Vespasianus: nemine remanente occisi sunt. paucis post diebus intollerabilis fetor ex cadaueribus in terrā amari cōpulsis insurrexit: ut nō solū uictis sed romanis miserabilis fuerit: totūq; aerem corripit. cap. xxxi. car. ccxxv.

Residet Vespasianus p tribunali apud Tarichea quidq; de supstitibus fiendū sit deliberat: tandem quosdā occidit: quosdam donat: quosdā uendit. cap. xxxii. car. ccxxv.

Incipit Liber quartus.

Excisis iotapatis reliqui iudæi se dederūt romanis præter quædā castella & ciuitates: quæ nōla ponunt & eaz conditio lacum quendā gamala occupant intrantes romani: domos hostium recta oīa circūdant: ex quo multi romani mortui recedereq; coacti sunt. Cap. i. Car. ccxxv.

Vespasianus cū paucis reliquit: his uero oppugnantibus resistit uidentes eius aīum: quasi diuinū reputantes impetū remittunt ipse uero exiit castrum. cap. ii. car. ccxxv.

Vespasianus ad romanos ueniens uisis aduersis casibus romanos consolat: hortaturq; ad ulciscēdos hostes gamalenses quantū profunt resistunt. cap. iii. car. ccxxvi.

Vespasianus quosdā q; berium montē occupauerāt inuadit ad eos mittit. placidū q; eos hortatur ad pacē: sed illis repitentibus: placidus congredit: fingens fugā: aduersus illos reuertit multos occidit: multi confugiūt hyerosolimā: reliqui montē placido tradunt. cap. iiii. car. ccxxvi.

In gamala tres milites nocte turrim effodiunt: decidit turris magno sonitu: omnes perturbati fugiebant quos romani trucidabant: ritus urbem inuadit: occidit multos: multi in arcē cōfugiūt: ita ut cruor effusus totum oppidū diluat. cap. v. car. ccxxvi.

Vespasianus ducit totum exercitum ad uerticem montis quo confugerant q; supererant: eos

DE BELLO IYDAICO TABVLA

capit: sed quinq; milia ex his de uertice se præcipitarunt: per romanos quatuor milia perempta: solum duæ mulieres saluæ factæ sunt. cap.vi.car.ccxxvi.

Mittitur Titus ad giscalâ oppidum galyleæ quod restabat indomitum: Vespasianus ad recreandos alios Cæsaream regreditur: quia restabat modo hyerosolimis occupanda: hos hortatur ut se dedant sine armis: appropinquant portis: illi apertis ianuis clamant ipsum liberatorem: munit oppidum sicq; tota galylea liberata est. cap.vii.car.ccxxvi.

Ex aduentu Ioannis in Hyerosolimam totus populus effusus percunctatur quid agant romani: significato excidio giscalis: timor eos inuadit immensus: hortatur Ioânes Hyerosolimas ad bellum: senes timebant excidium urbis ex hac re: oriuntur multæ prædationes & latrocinia in urbe contra multos fingeantur uaria in eor; perniciem: phana conculcantur: fitq; maxima controuersia aduersus istos: fit bellum inter hos inuasores & populum: horum causa erat Ioannes qui simulabat amorem: res tamen & consilia populi aliis nocte apperiebat hic iurat fidem amicitiam: fit legatus populi ad Zelotas. cap.viii.car.ccxxvii.

Mittunt nuntii ad idumeos p auxiliis petendis: eo q; annanus uellet romanos introducere: Iesus increpat idumeos & eos q; eos aduocarunt tanq; latrones q; ciuitatē quottidie dissipant: hortaturq; eos ut nil acturi sint: uel iudicet q̄tū sint factiosi hoies uel recedat. cap.ix.car.ccxxix.

Symon unus ex idumeis indignatus respondet iratus cōtra iesum & pōtifices: accusans eos p ditores cōtra illos q; eos uocauerit: dicitq; aduersus illos ituros. cap.x.car.ccxxix.

Idumei nocte dolo zelotaz apertis portis custodibus dormientibus intrant interficiuntur custodes: insurgit populus idumei eadē nocte octo milia q̄ngētos interfecerunt: interficiunt pontifices: quærit Iesus cū annano q; interficiunt oibus insepultis. cap.xi.car.ccxxix.

Incipit Liber quintus.

Quærent idumei per ciuitatem quot inueniunt totidem interficiunt Zachariam accusant: iudices uero ferunt pro eo sententiam: indignant idumei cōtra iudæos: interficitur Zacharias: expelluntur iudices: idumei recedunt: crescit Zelotarum insolētia cunctosq; uel falsis criminationibus uel dolis aliis occidunt. Cap.i.Car.ccxxx.

Romani oēs præsertim duces Vespasianū incitant ad expugnandā ciuitatē: ipse noluit ducēs esse melius q; sic ipsi inter se discordes paulatim consumentur. cap.ii.car.ccxxxi.

Acquiescunt oēs dictis Vespasiani: multiq; ad romanos confugiunt & solum his licebat q; soluebant: uolentes fugere ad romanos. cap.iii.car.ccxxxi.

Ioannes quærit aliis præesse ducens sibi dedecus esse sibi parem: multiq; eum metu multi gratia consequebantur. cap.iiii.car.ccxxxi.

Inuadunt sicarii oppidum quoddam munitissimum apud Hyerosolimam die azimorum quādo iudæi celebrant festa pro redemptione eor; ab ægyptiis: interficiunt quot inueniunt: uicos & oēs partes conuicinas depopulantur. cap.v.car.ccxxxi.

Nuntiant hæc Vespasiano a transfugis qbusdam clam.n. qdam ad romanos confugiebant q; hortabant Vespasianū ut ferret opem ciuitati: accedit prope Hyerosolimā: ingreditur gadarā clam legati ad eum mittunt: occiditur dolosus ab aliis inimicis. cap.vi.car.ccxxxi.

Iubet Vespasianus placido ut insequatur eos qui ex gadaris fugerant: aduersus quem illi cum quibusdam ubi se receperint prosiliunt qui capta oportunitate a placido interimuntur: eosq; ad iordanem insequitur: coacti autem congregari placidus omnes occidit: quidam in iordanem se prociunt conuicinosq; uicos inuadit. cap.vii.car.ccxxxii.

Nunciatur Vespasiano q; gallicia motus quosdam fecerat: ipse magis incitatur ad bellū: multa loca capit: restaurat quæ destruxerat bello: munit loca omnia militibus: narratur q; nobilis sit regio hierico. cap.viii.car.ccxxxii.

Describitur natura asphaltidis lacus: quē Vespasianus uoluit uidere. cap.ix.car.ccxxxii.

Vespasianus collocat præsidia apud hierico: mittit quosdam hii ciuitatem capiūt: mille iuuenes interficit: omnia dabantur flammis. cap.x.car.ccxxxiii.

Nunciat Vespasiano paranti proficisci Hyerosolimā q; mortuus sit Nero: quō etiam galyleæ sit creatus impator: & qdam alii post eū & de eor; discordia. cap.xi.car.ccxxxiii.

Vespasianus expectat quid galba ad eum de rebus bellicis agendis scribat: mittit filium suum Titum: nauigat rex agrippa ad galbā: nunciatur in acara q; galba sit interfectus & Otho sit creatus: Agrippa statuit romam pergere: Titus ad patrem nauigat Vespasianus cum Tito suspensi bellum negligunt. cap.xii.car.ccxxxiii.

In Hyerosolima exoritur nouum bellum per Symonem Gioræ filium: Symon cum Zelotis congregatur: multos occidit cum idumeis etiam pugnat: Iacobus quidā perdere idumeos cogitat: idumeam capit Symon totam regionem depopulatur: capitur uxor Symonis a Zelotis: perterriti

timore remittunt ei mulierem suam.

cap. xiii. car. ccxxxiii.

Præter bellum in iudæa: in italia ciuile bellum fiebat: perempto galba: Otho imperator creatur: cum Vitellio pugnat: audita uictoria semetipsum Otho occidit: qui biduum & res menses imperium tenuit.

cap. xiiii. car. ccxxxiiii.

Vespasianus partes duas idumæ capit alterâ etiam ciuitatē capit oēs interimit: Symō quoq; idumæ reliquias prosequitur: Ioannes intus multas p̄dationes p̄mittebat galyleis: uesceban̄ libidine: certant adinuicē Zelotæ cū Ioanne: & Symon cū illis.

cap. xv. car. ccxxxv.

Deliberant Symonē introducere & Ioannē expellere: Symon loca oīa ciuitatis inuadebat: congredditur cū illis qui eum receperunt.

cap. xvi. car. ccxxxvi.

Bella fiūt ī Italia p̄ Vitelliū & suos milites: audiēs hæc Vespasianus q̄ uitellius princeps sit factus indignat̄: milites Vespasianū hortant̄ ut romā accedat: eo q̄ ipsum populus ip̄eratore cōstituet: renuit ip̄se: ip̄si cogūt uelle ip̄erari: cogitat quō rem efficere possit.

cap. xvii. car. ccxxxvii.

Describitur qualitas portus alexandrini mittit Vespasianus ad Tyberium ad Alexandrum ut esset sibi adiumento fama est q̄ Vespasianus sit imperator: q̄si omnes ad eum accedunt congratulantes & subiciētes se eius imperio: recordatus Vespasianus quod Iosephus prædixerat: liberari iubet eum euinculis.

cap. xviii. car. ccxxxv.

Vespasianus mittit mutianū in Italiam: geritur bellū cum cecinio ab antonio: cecinius uidens exercitū Antonii cogitat de proditione: ad ipsum mittit si uolunt occidere cecinam: certat: superat exercitus uitellii: Antonius in urbem ueniens cū Sabino capitolium nocte occupat: Vitellius cū suis militibus eos inuadit: superat: Sabinus occiditur: Domitianus cum multis nobilibus euadit: Vitellius iugulatur a populo.

cap. xix. car. ccxxxv.

Munitianus urbem ingreditur cum exercitu amoniū cum aliis subleuat: occidit multos qui consenserant cū Vitellio domitianus filius Vespasiani: rector efficitur populus Vespasianum clamat imperatore: ad Vespasianū qui alexandriā iam applicauerat. ueniunt legati: intendit animum Vespasianus in reliquias iudææ: Titū mittit ad Hyerosolimam.

cap. xx. car. ccxxxv.

Incipit Liber sextus.

¶ Tito existente adhuc apud Alexandriā hyerosolimis oriū tripharia seditio zelotæ Symōis & Ioānis: inter eos cōgrediunt̄: ita ut tēplū uniuersum inūdare sanguine.

Cap. i. Car. ccxxxvi.

Describit̄ discordia q̄ inter eos fuit & scelera q̄ inter eos cōmittebant̄: post q̄liter oēs q̄si romanos expectabāt: post quō Titus misit diuersas legiones ī Hyerosolimā.

cap. ii. car. ccxxxvi.

Describitur ordo Tiri & militum & oīum aliorū in eundo Hyerosolimā: peruenit susnā opidum quod Vespasianus coeperat: ciuitatē tentat adire: tandē coactus est si uoluit euadere irruere in hostes: ad suos saluum se recepit.

cap. iii. car. ccxxxvi.

Titus ciuitati nocte appropinquat: castra ponit in monte elacō dicto: exeunt iudæi: in legionem decimam irruunt fugantq; romanos: nūtiatur Tito: fert auxilium: dimicatur utrinq; Titus tandem legionem liberat.

cap. iiii. car. ccxxxvii.

Remissio aliquot̄ bello oriū discordia iter eos: in duas p̄tes seditio remanet: Titus ad ciuitatē electos milites mittit: explanare fecit oīa ita ut repletū sit qcqd̄ cauū erat.

cap. v. car. ccxxxvii.

Iudæi romanos quærunt decipere instituunt quosdam qui pacem simulant: romanosq; uelle introducere: Titus noluit quia suspecta erat ei talis inuitatio.

cap. vi. car. ccxxxvii.

Quidā ex romanis ad urbē usq; accedentes eo q̄ crediderūt illis: interficiunt̄: multi feriunt̄: unde irascitur multū Titus p̄p̄ inobedientiā eorū eisq; arguit.

cap. vii. car. ccxxxvii.

Intercēdūt cōmilitōes p̄ illis apud Titū: admonēs eos indulget illis: cogitat ulcisci iudæos: castra ponit p̄p̄ ciuitatē: ordinat legiōes circa ciuitatē: describit̄ situs ciuitatis & tēpli p̄ Salomonē ædificati: & quō distinguebat̄ secūdū loca sacerdotū & uiroꝝ & mulierū.

cap. viii. car. ccxxxviii.

Describitur adhuc magnificentia ciuitatis & templi: eorum quæ continebātur in eo: quæ ad uersis fuerunt constituta.

cap. ix. car. ccxxxix.

Quō Symon & Ioannes dissidebant: & eos diuisa ciuitas sequebat̄: & quō unusquisq; partem ciuitatis seorsum tenebat: Titus quær̄it qua parte ciuitatē sit impressurus: constituit agere tripartitum exercitū circa ciuitatem: cogitant iudæi concordari aduersus Titum & romanos coeuntq; in unū corpus exeunt iudæi aduersus romanos fugantur in ciuitatē quidam unus iudæorū capis: sagitta demissa occidit̄ inde iudæis luctus maximus oritur.

cap. x. car. ccxli.

Concutitur timore exercitus romanorum eo q̄ turris quædam lapsa sit nocte: & propter maximum sonitum timuerunt romani: credentes hostes castra inuasisse: percutiunt muros illis machinis murūq; uicinorum frangunt.

cap. xi. car. ccxli.

Ingrediuntur romani ea porta qua murus fractus erat: dimicatur postea unde iudæi audacia resistebant: romani uero belli peruia uincebant.

cap. xii. car. ccxli.

DE BELLO IYDAICO TABVLA

Iudæi sperant salutem: romani uictoriam: unde ex iudæis quis fuisset promptior ad periadū is primus erat ex romanis uero: qui fortē se p̄ferebat: quia titus semp aderat. cap. xiii. car. ccxli.

Quidam Longinus in medios hostes irruit: duobusq; interfectis ex mediis hostibus ad suos reuertitur. cap. xiiii. car. ccxli.

Castor qdam ex iudæis simulat uelle inire fedus cū titō ut aliquantulū cōquiescat: ut Symon interim cōsulat de rebus occurrētib; fingitq; quosdā socios uelle pacē: quosdā nō: accēsus his titus uehemētius utebat arietibus: diruptoq; muro cū militibus ingreditur. cap. xv. car. ccxli.

Ingresso titō: iudæi circūcludunt romanos: multosq; ex eis occidūt & nisi titus ferret opē: uix euasissent: ad ultimū mug; sunt expulsi Titus iteq; aggredit: ad illum mug; irruit: totamq; partē illam dirimit præsidia ponit munit turres & loca: alia parte ciuitatē aggredit: eosq; hortat ut uelent saluari & Iosephus oratione patriādem eos hortabatur. cap. xvi. car. ccxli.

Iosephus circuit ciuitatē ea pte qua possit audiri facilius iudæosq; orat ne uelint romanis resistere: persuadetq; pluribus uerbis: illi uero conuicti eū afficiunt. cap. xvii. car. ccxlii.

Iosephus clamat aduersus iudæos adducens diuersā exēpla maiore: ut uelint reddere deūq; eis aduersum esse: propterea amplius ne uelint resistere. cap. xviii. car. ccxlii.

Clamante Iosepho cum lachrymis ut uellent sedare non flex erunt animos seditiosi: sed diu p̄sistunt: ita ut cogerentur fame perire: Tantam famem perpeSSI sunt ut matres ex filioꝝ ore cibū raperent: seditiosi illi domos ui irruerāt ut cibum caperent: summa miseria & summa crudelitas describitur Symonis & Ioannis. cap. xix. car. ccxliii.

Multi propter famem ciuitatem exeuntes capiebantur ex his multi incisis manibus ad Symonem & Ioannem mittebantur. Tito acclamante. ne tantam uellent pati miseriā: ipsi conuicti Tito & patri eius maledicebant. cap. xx. car. ccxliiii.

Antiochus apiphanes cū macedonibus: admirat romanos q; muros nō adeāt: ipse cū suis muros adiit multi ex his fugiūt & multi interficiunt: post a titō ageres fiunt: ad motis ad muros Symon fossā intus facta submissō igne ageres ruūt: & incēdunt: Symonq; cū multis aliis proficiscit i machinas illas: easq; incēdūt: cū romanis cōgrediunt: ita ut nō diiudicari possit amicus ab inimico: qdāq; ex rōanis corruptis machinis despabāt ciuitatē captū iri. cap. xxi. car. ccxliiii.

Consulit duces Titus qd faciendū: an aggredi muros debeant an aggeres struendi: aut permit tendū q; ipsi fame coacti ciuitatē sint tradituri: an circūdāda sit ciuitas ne exitū habeāt: sicq; dicit Titus opus non parū sed inextricabile romanos esse facturos. cap. xxii. car. ccxliiii.

Exhortatus Titus his uerbis duces iubet exercitus in opera distribui: murūq; circa ciuitatem cum castellis. ii. per suos cōstrui fecit mira celeritatis: nocteq; quilibet suo ordine ac uigilia explorabat: uigilesq; somnos inter se soriebantur. cap. xxiii. car. ccxliiii.

Ablata facultate exeundi fame omnes moriebantur: unus alium mori intuebatur: non erat facultas sepeliendi: latrones uero ex mortuis esse uestes risu expoliabant: multi ex muris in fossas proiciebantur: quā uidens Titus ingemuit. cap. xxiiii. car. ccxliiii.

Romani uidentes seditiosos fame cruciari letantur: copiam maximam frumenti iudæis ostendendo ad maiorem dolorem: Titus etiam aggeres inchoabat ut uideret si uellent tradere ciuitatē miseratus eorum calamitatem: seditiosi uero non placabantur. cap. xxv. car. ccxlv.

Symon mathiam cuius ciuitatem obtinuerat peremit cum tribus filiis suis: corpora sepelliri prohibuit: alios etiam nobiles occidi fecit. cap. xxvi. car. ccxlv.

Quidam ex iudæis qui custodiebat turrim a Symone sibi traditam: uidens tantam crudelitatem humano consilio cum quibusdam ex turri romanis signum dedit se traditurum turrim: illi non credentes: cognito hoc a Symone illū ex turri in fossas proiecit: uidens hæc titus: & Iosephus saxo capite percutitur letantur iudæi credentes eum mortuū esse: respiciuit Iosephus uulnere: quo cognito seditiosos stupor inuadit: multi ad romanos profugiūt: multi ex profugis ab assiriis uentribus apertis occiduntur: eo q; aurum ex uentre eorum per finem uentris exire cognouissent: Titus uero hac iniustitia cognita omnes interfecisset nisi esset maxima multitudo noxiorum: in crepat milites Titus: sed occulte multi occidebantur ob insaniam propter hoc pauci ad romanos amplius fugiebant. cap. xxvii. car. ccxlv.

Ioannes ad sacrilegium se cōuertit: Aninus ad Titum fugit: narrat maximum numerum mortuoz; fame: ex eo q; castra posuit: coactosq; stercore uti pro cibo. cap. xxviii. car. ccxlv.

Incipit Liber septimus.

Aggeres struuntur a romanis: quærunt iudæi incendere: cū autem nequissent: admouēt romani aggeres certatur utrinq;: murus labitur ea parte qua Ioannes suffodierat pro incēdendis aggeribus: moxq; alium murum struit quem nemo audebat ascendere eo q; qui prius tentasset certissimum exitum tentasset. Cap. i. Car. ccxlii.

Hortatur Titus milites suos ad ascendendum murum: facta exhortatione Sabinus quidam
firus se optulit ascensurum; susceptaq; asta cum .xi. murum ascendit: hostes in fugam uertit ipse ue-
ro sagittis obrutus cecidit. cap. ii. car. ccxvi.

Quidam ex custodibus agez Antoniam accedunt primos custodes occidunt: facto signo p buc-
cinam ceteri fugiunt. Titus audito signo armat exercitum: pugnat ex utraq; parte ad septimam noctis
horam: q; romanis uisum est satis pro tunc Antoniam obtinere. cap. iii. car. ccxvii.

Iulianus quidam uidens romanos superari armatus irruit in hostes & ad templum usq; fuga-
uit cumq; non haberet auxilium multis interfectis diu resistens obiit. Iudaei romanos in Antoniam
recluserunt. cap. iii. car. ccxvii.

Titus mittit ad Ioannem si uelit congregari & si uelit sacra intermissa celebrari per electos iu-
daeos: consulit Iosephum Titus: hebraico sermone scripsit mandata Iosephus pro Caesare ad Ioan-
nem: hortatur ut sedat: exempla inducens sed magis irritant in eum ac capere quaerunt: multi ex iu-
daeis ad romanos fugiunt quos a romanis occisos iudaei dixerunt ne plures ad eos confugerent:
Romani uero eos populo ostendebant propterea multi fugiunt. cap. v. car. ccxvii.

Increpat eos Titus q; templum polluerint: polliceturq; non passurum romanos templum es-
se polluturos. cap. vi. car. ccxviii.

Iosephus referebat dicta principis iudaeis qui magis eleuabantur in superbiam: statuit iterum
Titus bellum gerere contra iudaeos ipso remanente in Antonia. exercitum misit in iudaeos: Cer-
taturq; a nona noctis hora: usq; ad quintam diei Tito spectante ab antonia: multi ex iudaeis forti-
ter multi ex romanis fortissime bellum gesserunt. cap. vii. car. ccxviii.

Septimo die reliq; manus romanor; submersis antoniae fundamētis uiam fecerunt lata ad templum:
admovent aggeres ad angulum templi: qdā congregati pp famem: imperium fecerunt contra romanos: cognito
ipso eor; p romanos dinicatum est undiq; fortiter: in ualle quadā coacti sunt iudaei: capis qdā q du-
ctus ad Titum interficis: curatq; Titus ut aggeres mature construant. cap. viii. car. ccxviii.

Porticus templi incendit. abrumpunt romani ad uiginti fere cubitos ex muro: imittuntq; ignem
sanctis: hisdem diebus quidā ex iudaeis de romanis inuitat quis uelit certare: diuq; nemine uolen-
te: quidā ex romanis exosus illius audacia cum illo certat & occidit: romanosq; derident: ex roma-
nis quidam eum sagitta transfixit: clamor excitatur maximus. cap. ix. car. ccxviii.

Iudaei implent lignis ariolis summitatem templi. fingunt fugam ex romanis multi ascendentes templum:
submisso igne p iudaeos successi sunt: Titus eos miseretur: morientibus satis erat remedii q; Titus
dolebat: iudaei uero qdam in porticu existentes obsessi oēs ceciderunt. cap. x. car. ccxviii.

Iuuenis romanus quidam qui euaserat incendium: oratur a iudaeis ut ad eos descendat: ne mi-
litiae romanae tantum dedecus faciat sublato ense seipsum interfecit: incenditurq; porticus ea par-
te quae ad orientalem protendit: Moriebantur multi fame ita ut foenum calciamēta corrigias co-
acti sint comedere iudaei. cap. xi. car. ccxix.

Maxima multitudo erat eorum qui fame per ciuitatem peribant: qui inter se erant amicissimi
propter cibum: si quem inuenissent: ad manus ueniebant: si quis moriebatur alii scrutabantur si
quid cibi in sinu habebat: patiebantur ea comedere quae ne sordidissimum aliquod animalium co-
medisset: multaq; huiusmodi describuntur. cap. xii. car. ccxix.

Mulier quaedam Maria nomine cum sublata fuissent sibi omnia per seditiosos filium suum fa-
me comedit: cogitur ostendere latronibus quid parauerat pro cibo: cognito scelere tanto eos hor-
ror quidam inuasit uehementissimus: nunciatur Tito tanta calamitas: qui deum placare coepit di-
cens se uoluisse obliuisci iniurias eorum: sed illi noluerunt pollicetur q; tantum scelus non pmit-
tet impunitum. cap. xiii. car. ccxix.

Admovent iubet aggeres cum ariete muris: nihil proficientes cum scalis tentant ascendere: un-
de multa caedes facta est ex romanis: iratus Titus ignem portis subici fecit crescente igne consulit
procures suos de templo: quidam suadent ruinam templi: quidam ut seruetur: iubet restringere
ignem interim pugnatur: uidens Titus cum militibus electis iudaeos profugant: in templum con-
cludit omnes succendereq; templum parat. cap. xiiii. car. ccxix.

Quidam ex militibus romanorum ignem portat ad templum: succenditur templum: hoc au-
dito Titus iubet extinguere sed pro nimio clamore & quia multi simulabant audire eius praecpta
& prohibitionem ipso inuito exurit templum. cap. xv. car. ccl.

Templum incenditur mense & die mensis conformi incendio templi babylonis: in ipsa incen-
sione etiam multae caedes etiam fiebat depræhensorum: nec erat discretio puerorum nec mulierum
cuiusq; ætatis: clamor ingentissimus fiebat: duo in ignem se proiecerunt incendunt romani diuer-
sas porticus & loca ubi iudaei res suas ac pecunias deposuerant: quidam pseudo prophetae persua-
serat populo ut expectaret dei auxilium. cap. xvi. car. ccl.

Quaedam prodigia quae superuenerant iudaeis describunt: quae in eorum fortunam & auxilium
interpretabantur: quidam uero sapientes hæc esse ruine prodigia iudicabant. cap. xvii. car. ccl.

In sacris libris erat q̄ cum templum quadratum redigeretur q̄ ciuitas erat destruēda. hi uero incitabantur ad plium dicentes propter dictum quoddam ambiguum inuentum. s. q̄ eo tempore quidam esset ex eorum finibus orbis terre habiturus imperium: ex hoc dicto decepti sunt quasi proprium eorum iudicantes dictum conuenire. cap. xviii. car. ccli.

Romani Titum imperatorem declarant in templo: iudæi prouocant Titum ad colloquium: ipse naturali humanitate eos recipit: alloquiturq̄ eos increpādo: tādē in diligendo eos si uelint in pace uiuere nolluerunt: ipse cognita eorum nequitia eos militibus fieri p̄dam tradidit interim ignis progrediebatur: quidam supplicat ut eis fidem Cæsar dat: suscipit ipse in custodiaq̄ eos reclusos tenet. cap. xix. car. ccli.

Seditiosi in domum regiam confugiunt: romanos pellunt: multi occiduntur ex popularibus: Titus uero militem quēdam quia uiuus captus est ad ipsum rediēs ex acie pepulit: quod grauius fuit illi morte. cap. xx. car. ccli.

Romani conuersis latronibus in fugam: omnia igni tradidere: illi uero in superiorem ciuitatē recedebant: letantes q̄ nil essent relicturi hostibus & alacri uultu mortem expectabāt: illi undiq̄ per ciuitatem capiebantur: mortuiq̄ canibus proiciebātur: spes quibusdam erat in cloacis latere: & ignis latitantes cremabat: & qui descendebant necabantur. cap. xxi. car. ccli.

Cæsar prospiciens ciuitatem superiorem nō posse capi sine aggeribus distribuit milites operibus ad occidentalem partem: legiones munit hildem diebus idumei mittunt ad Titum q̄ ad eum uolunt confugere remittit legatos pollicens pacem: Symon hoc intellecto quosdam occidit: quosdā recludit: multitudo tamen maxima fugit. cap. xxii. car. ccli.

Quidam sacerdotum promittens multa donaria Tito accepta fide pro fuga recessit: multaq̄ uaria pulcherrima donaria dedit. cap. xxiii. car. ccli.

Perfectis aggeribus machinas romani admouent: multi desperantes in iloachas demittūt: quidam in aeram confugiunt quidā romanos applicantes arietes ad muros ulciscuntur: Tyranni priuati spe: sponte descenderūt de turribus: iudæi ad siloā confugiunt: a custodibus recluduntur: romani in muris signa ponunt: ingredit̄ Titus admiratur q̄ tantas munitiones tyrāni deieruissent: admirata altitudine & compagine lapidum præficit Frontonē custodiæ illorum: multos in ægyptum mittit: multos uendit multos etiam bestiis deuorandos tradidit. cap. xxiiii. car. ccli.

Captiuorum numerus per omne tempus obsidionis numeratus fuit decies centena milia: loānes sempiternis uinculis seruatur. Symon uero seruatur triumpho. cap. xxv. car. ccli.

Capitur Hyerosolima secūdo anno principatus Vespasiani die octauo mensis septembris: prius quinquies capta fuerat: Conditor primus eius fuit chanā: qui iustus fuit appellatus: Cæsar iussit ut turres & pars quēdam ciuitatis pro custodibus remanerent: reliquum explanarunt: laudat Cæsar exercitum suum eiq̄ gratias agit de eorum uirtute & fortitudine: & pro gestis rebus donat largitur & coronas & p̄mia multa singulis. cap. xxvi. car. ccli.

Cæsar donatis omnibus secundum eorum merita: ad sacrificia se conuertit deinde ad Cæsaream maritimam descendit reponitq̄ in ea multitudinem manubiarum captiuosq̄ seruatur: quia hymis tempus prohibebat in Italiam nauigare. cap. xxvii. car. ccli.

Eo tempore quo Titus Cæsar Hyerosolimis commoratur obsidionis causā Rhodum transmeat Titus ex cæsarea maritima reuersus: aduenit ī cæsaream Philippi celebrat ibi omnia spectaculorum genera. cap. xxviii. car. ccli.

Inuenit cæsar Symonem gorgiæ filium: & quomodo captus sit declaratur seruatur pro triumpho: quod Romæ est facturus cæsar. cap. xxix. car. ccli.

Cæsar inuenit multos iudæos apud Antiochiam inuidus Antiochus irruiat multiq̄ cremantur ex his. cap. xxx. car. ccli.

Declarat̄ noua calamitas quæ accidit iudæis: accusant̄ iudæi ab Antiocho q̄ cremassent quadratū focū cū multis aliis: cognoscunt̄ nō fuisse ī culpa p̄ legatū uespasiani. cap. xxxi. car. ccli.

Accipit Cæsar litteras a patre q̄ desiderabilis ipse peruenit Romam & quo honore sit susceptus describitur. cap. xxxii. car. ccli.

Describitur defectio germanorum facta tempore quo Vespasianus erat in alexandria: qui credebant se posse liberari a ditione romanorum: his auditis a Domitiano exercitus tendebat: tunc germani se sponte subdiderunt. cap. xxxiii. car. ccli.

Scythæ cōueniunt cū germanis in defectione: transgressi flumen Istrū multos ex romanis iter quos Pompeiū Agrippā occiderunt: Vespasianus hoc audito rubeū gallū mittit q̄ multos occidit alii domū cōfugere: muniunt̄ loca ne barbaris āplius de locis talia faciēdi. ca. xxxiiii. car. ccli.

Titus reuersus ex beriti spectacula per ciuitates syriæ celebrabat: antiochenes expectant cum summo desiderio: petunt iudæos expelli qui non exaudiuntur: ad alias petitiones se conuenerūt: Titus inde hyerosolimam proficiscitur: miseraturq̄ calamitatem ciuitatis curatq̄ captiuos in Italiam asportari: cupiens eos triumpho præterducere. cap. xxxv. car. ccli.

Venienti Tito romam pater cum tota ciuitate obuiam prodiit: ordinatur triumphus cōmunis: & pompa triumphi declaratur: & modus exeundi in triumphum: quo ordine quæcūq; sint distributa & ostensa parantur conuiuia ab omnibus per totam ciuitatem: diesq; gratulationis celebratur: cum spe finis malorum ciuiliū: & fœlicitatis principum. cap. xxxvi. car. cclv.

Vespasianus peractis triumphis decernit ædificari tēplum paci: donatq; templum muneribus pigmentoz operibus oīa quæ fuerant iudæoz in eodē templo reposuit. cap. xxxvii. car. cclvi.

Locilius bassus in iudæam legatus mittitur: statuit bellum inferre macheruntis: describit Herodion fortitudo: & situs inaccessibilis: ab Herode hoc castellum munitū est: nascitur in eius ualle herba quædam mirabilis uirtutis: sunt balnea amenissima: castellū Locilius accipit: multos occidit: qui castellum tradiderunt dimisit. cap. xxxviii. car. cclvi.

Ad saltum qui appellatur larden ducit exercitum Locilius: militibus cingit: bellum committitur: nullus ex iudæis euasit: ludas dux eorum cloacis latenter effugit. cap. xxxix. car. cclvi.

Scribit Cæsar ad Liberium procuratorem ut iudæam uendat iussitq; singulis annis q; iudæi omnes binas dragmas in capitolium ferrent. cap. xl. car. cclvi.

Accusatur Antiochus apud Cæsarem a Cessennio peto: q; deficeret a romanis: mittit Vespasianus ut qd uideatur peto efficiat: Capis Antiochus post longā pugnam cū filiis suis: ducit Romā uictus: Audiens Cæsar ligatū Antiochum iubet uincula auferri. filii cogitant conciliaturos patrē Cæsari: ueniunt Romā: cum patre aduecto ex lacedæmone ibi manserunt. cap. xli. car. cclvii.

Scythæ his tpibus cogitant medicā terram inuadere: colloquuntur cum hyrcanoz rege: adhibito aditu fines omnes populantur: ad Armeniam usq; peruenere. cap. xlii. car. cclvii.

Mortuo Basso Flauius siluius in administratione succedit: Castellum quoddam adhuc rebelle superesse uidens mouit militem aduersus illud: princeps castelli erat Eleazarus cuius mores describuntur: & sociorum eius. cap. xliii. car. cclvii.

Flauius siluius aduersus Eleazarum uenit: castellum cingit licet difficillimus adeunt accessus fuerat: per duo loca poterant accedere homines: declarat difficultas accessus: admouet machinas per unam uiam: fabricat arietem cum quo murum percutit: ignem ad muros ponit: letiq; romani custodiunt ne quis eorum ex castro fugeret. cap. xliiii. car. cclvii.

Eleazarus uidens non posse euadere manus romanorum hortatur ut omnes combusta urbe seipsos interficiant magis q; seruituti subiciantur: quibusdam placuit: quidam uero molliores lachrymabantur: reiterat exhortationem Eleazarus præponens immortalitatem animæ: pulchrius esse pulchræ mori q; turpiter uiuere. cap. xlv. car. cclviii.

Orantem Eleazarum omnes interpellant decernūtq; sibi mortem dare: omnes mortui sunt: unus ultimus in cærula regia: gladio se transfigens occubuit: clam cū quinq; pueris mulier latuit: romani de mane per scalas muros ascendunt: neminem uidentes admirantur mulier illa ex cloachis exiens romanis rem gestam aperuit. cap. xlvi. car. cclix.

Peracto excidio Flauius siluius cum exercitu in Cæsaream proficiscitur: quidam ex iudæis in Alexandriam confugerant: hi nouas res tentabant ex quibus multi occisi sunt: mortemq; potius pati maluerunt: etiam pueri: q; Cæsarem dominum appellare. cap. xlvii. car. cclix.

Lupus rector Alexandriæ hæc omnia Cæsari indicat ad quem Cæsar scribit ut templum iudæorum destruat. cap. xlviii. car. cclx.

Onias unus ex pontificibus ex Hyerosolimis fugatus Alexandriam uenit: optinetq; ut templū possit fabricare iuxta morem patrium: hoc autem fuit prædictum per Esaiam q; in ægypto futura esset constructio templi. cap. xlix. car. cclx.

Lupus rector ad templū accedēs ablatiis denariis tēplum claudit Paulinus eius successor: nihil religit: sacerdotibus cōminatus ē: fecitq; ut ne uestigiū qdē diuini cultus uideret. cap. l. car. cclx.

Ionathas quidam ex iudæis persuasit multis ut eum sequerentur: nūciatur Catullo rectori lybiæ: compræhensus ipse cum multis aliis tribus milibus: qui pecunia diuites erant: non conscii tamen sceleris occiduntur: Curatq; Catullus ut Ionathas omnes iudæos criminetur: etiam illos qui Romam habitabāt inter quos Iosephus erat: Vespasianus noluit ut aliud efficeretur: Catullus ob iniustitiam morbo grauissimo laborauit: ita ut ipse moreretur. cap. li. car. cclx.

FINIS.

Registrum

A
IOSEPHI
ditur: quod
quinq; &
flumen

B
mine iacob
rum: & non
permisit
ex mulieribus

C
præparatos
iecerant
dei credere
bilia: quâ

D
inspexerant
concilium
Quemadmodû
quæ ab eo

E
unusquisq;
mis constituti
rosolymitarum
enim fuit

F
uenit ad eum
ut non
usq; in dei
semetipsos

G
dominæ quidē
bum non
getem appellant
quanta &

H
Quomodo post
inquit syba
opera manuum
sacerdotem

I
Cūq; fateretur
diuitiis
ricaretur leges
uxor: &

K
necessitatem
in his malis
duo. Post
cum deus

L
edos &
imperium: &
Princeps
barbaros

M
q; quidam
plis subiectas
membrorum
Nā duodecimi

N
amicis regis
usq; ad terram
De morte
& bethsuram

O
hierosolymorū
sent: & aliquos
phonis frui
rent. Et

P
tissima. Tunc
testimonio
dominum
populo uel

Q
mam peruenit
illic iudæis
aula turbauit
De terremotu

R
mirandam
tam: non
eius fuisset
in honorem

S
Qualiter
taminum
ctionem suæ
hominibus

T
gnati fuere:
ex deliciis
Quantæ sint
Artabanus

V
præsentem
perditione
Hos pceperat
re constrictum

X
studuit erudiri
pulus pcurrebat
tus sim stola
Post mortem

Y
tenuere prâtem
Chaldæos &
dos: &
quidem quia

Z
super nos
conuenit
uerb. Atheniēses

AA
IOSEPHI
RVFFINI
Hyerosolymis
multitudo

BB
sum in idumeā
ta peruenit
stitit: qui
tamen arabas

CC
de rebus
fratris erga
spatium pbui
cū propinquis

DD
quidem tres
abstinentium
magis ad
esse plenam

EE
sus antecedeat
Quidam qui
bat: quosq;
daris sed

FF
Antonius
atq; perpetuum
obuiâ prodeūt:
Fabricatis

GG
& uolentia
ciuitate ad
bant: quorum
bus assimiles

HH
persequebantur
numerosæ
maxime igenii
quidem cætera

II
Aggeres
rati nō steterūt
nem oporteret
re multi qdem

KK
diebantur: ubi
& supra ætatē
Pompæ autē
rent iudæis

FINIS.